ПРИМІТКИ ДО ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ
за рік, що закінчився 31 грудня 2016 року
(в тисячах гривень)

ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ДЕПОЗИТАРНИЙ ЦЕНТР «ПРИДНІПРОВ'Я»

1. ІНФОРМАЦІЯ ПРО КОМПАНІЮ

Випуск фінансової звітності (з метою оприлюднення) ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ДЕПОЗИТАРНИЙ ЦЕНТР «ПРИДНІПРОВ'Я» (далі - «Компанія») за рік, що закінчився 31 грудня 2016 року, було схвалено протоколом Загальних зборів учасників Компанії №24/02-1 від 24.02.2017 року. Ні учасники Товариства, ні інші особи не мають права вносити зміни до цієї фінансової звітності після її затвердження до випуску.

Звітним періодом, за який формується фінансова звітність, вважається календарний рік, тобто період з 01 січня по 31 грудня 2016 року.

Компанія є товариством з обмеженою відповідальністю, що зареєстроване та здійснює свою діяльність відповідно до законодавства України та на її території. Компанія була створена 20.06.2000 р., 20.06.2006р. №1 224 120 000 026288, (Виписка з Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців, дата видачі 18.03.2015 р., місце проведення державної реєстрації – Виконавчий комітет Дніпропетровської міської ради).

Юридична адреса Компанії: 49000, м. Дніпро, вул. Челюскіна, буд.8.

Відповідно до довідки ЄДРПОУ, Компанія здійснює наступні види діяльності за КВЕД-2010:
66.19 – Інша допоміжна діяльність у сфері фінансових послуг, крім страхування та пенсійного забезпечення;

Компанія має наступні ліцензії:

- Ліцензія НКЦПФР Професійна діяльність на фондовому ринку – депозитарна діяльність. Депозитарна діяльність депозитарної установи, серії АЕ № 294699 від 27.01.2015 р., строк дії з 12.10.2013 року необмежений;

Кількість працівників станом на 31 грудня 2016 р. та 31 грудня 2015 р. складала 12 та 12 осіб, відповідно.

Інформація щодо пов'язаних сторін Компанії представлено у Примітці «Операції з пов'язаними сторонами».

2. СУТТЄВІ ПОЛОЖЕННЯ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ

2.1 УМОВИ ОПЕРАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА ПОЛІТИЧНА СИТУАЦІЯ В УКРАЇНІ

Компанія здійснює свою діяльність в Україні. Незважаючи на те, що економіка України вважається ринковою, вона продовжує демонструвати певні риси, властиві економіці, що розвивається. Вони включають, але не обмежуються, низьким рівнем ліквідності на ринках капіталу, високим рівнем інфляції та значним дефіцитом державних фінансів та балансу зовнішньої торгівлі.
Політико-економічна ситуація в Україні суттєво погіршилася з того часу, як Уряд країни прийняв рішення про відмову від підписання Угоди про асоціацію та Угоду про поглиблену та всеосяжну зону вільної торгівлі з Європейським Союзом в кінці листопада 2013 року. Політичні та соціальні заворушення, поєднані із зростанням регіонального протистояння, призвели до поглиблення існуючої в країні економічної кризи, зростання дефіциту державного бюджету та скорочення валютних резервів Національного банку України і, як результат, до подальшого зниження суверенних кредитних рейтингів України.
У 2015-2016 роках Україна продовжує знаходитися у стані політичних та економічних потрясінь. У березні 2014 року, у результаті низки подій у Криму, відбулося приєднання Республіки Крим до складу Російської Федерації, яке не було визнане Україною та міжнародним співтовариством. Ця подія призвела до суттєвого погіршення відносин між Україною та Російською Федерацією. Слідом за нестабільністю у Криму регіональне протистояння поширилося на східні регіони України, головним чином, Донецьку та Луганську області. У травні 2014 року протести у цих областях переросли у

розвал системи правопорядку, військові зіткнення та збройний конфлікт між озброєними прибічниками самопроголошених республік у Донецькій та Луганській областях та українськими силами. Протягом 2015-2016 років відбувалося і продовжується нестабільність та повномасштабне збройне протистояння у певних частинах цих територій. При цьому частина Донецької та Луганської областей залишаються під контролем самопроголошених республік, у результаті чого українська влада наразі не має можливості повністю забезпечити виконання законів України на цій території.

Всі ці чинники призвели до значного зниження основних макроекономічних показників країни, збільшення дефіциту державного бюджету, зменшення валютних резервів Національного банку України («НБУ») та, як наслідок, подальшого зниження суверенного кредитного рейтингу.

За період вищезазначених подій, українська гривня («грн.»), у перерахунку за її офіційним обмінним курсом, встановленим НБУ, значно девальвувала по відношенню до основних іноземних валют. НБУ запровадив певні обмеження на придбання іноземної валюти, міжнародні розрахунки, а також запровадив більш жорсткі вимоги щодо обов'язкової конвертації надходжень в іноземній валюті у гривню.

При складанні цієї фінансової звітності враховувалися відомі результати впливу вищезазначених подій, що піддаються визначенню, на фінансовий стан і результати діяльності Компанії у звітному періоді.

Уряд визначив пріоритетами своєї політики асоціацію України з Європейським Союзом, реалізацію комплексу реформ, націлених на усунення існуючих дисбалансів в економіці, державних фінансах та державному управлінні, а також поліпшення інвестиційного клімату.

Стабілізація економіки України у досяжному майбутньому залежить від успішності заходів, які проводить уряд, та забезпечення тривалої фінансової підтримки України з боку міжнародних донорів та міжнародних фінансових установ.

Керівництво стежить за розвитком поточної ситуації та, за необхідності і наскільки це можливо, вживає заходів для мінімізації будь-яких негативних наслідків. Подальше погіршення політичних, макроекономічних та/або зовнішньоторговельних умов може і надалі негативним чином впливати на фінансовий стан та результати діяльності Компанії у такий спосіб, що наразі не може бути визначений.

2.2 ОСНОВИ ПІДГОТОВКИ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ

Заява про відповідність

Ця фінансова звітність підготовлена відповідно до Міжнародних Стандартів Фінансової Звітності (далі - МСФЗ), включаючи Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку (МСБО) та Тлумачення (КТМФЗ, ПКТ), у редакції, затвердженій Радою по Міжнародним стандартам фінансової звітності (Рада з МСФЗ).

Фінансова звітність Компанії є фінансовою звітністю загального призначення, яка сформована з метою достовірно подання фінансового стану, фінансових результатів діяльності та грошових потоків Компанії для задоволення інформаційних потреб широкого кола користувачів при прийнятті ними економічних рішень.

Підготовлена Компанією фінансова звітність чітко та без будь-яких застережень відповідає всім вимогам чинних МСФЗ з врахуванням змін, внесених РМСБО станом на 01 січня 2016 року, дотримання яких забезпечує достовірне подання інформації в фінансовій звітності, а саме, доречної, достовірної, зіставної та зрозумілої інформації.

При формуванні фінансової звітності Компанія керувалася також вимогами національних законодавчих та нормативних актів щодо організації і ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності в Україні, які не протирічать вимогам МСФЗ.

Основа складання фінансової звітності

Ця фінансова звітність складена на основі принципу історичної вартості, за винятком зазначеного в основних положеннях облікової політики нижче (наприклад, оцінка окремих фінансових інструментів, що оцінюються відповідно до МСБО (IAS) 39 «Фінансові інструменти: визнання та оцінка» та інших).

Функціональна валюта та валюта подання

Фінансова звітність представлена в українській гривні, що є функціональною валютою Компанії. Вся фінансова інформація, представлена в українських гривнях, округляється до найближчої тисячі, якщо не вказано інше. Гривня не є вільноконвертованою валютою за межами України.

Припущення щодо функціонування компанії в найближчому майбутньому

Фінансова звітність була підготовлена виходячи з припущення, що Компанія буде продовжувати свою діяльність як діюче підприємство в осяжному майбутньому, що передбачає реалізацію активів та погашення зобов'язань у ході звичайної діяльності.

Таким чином, керівництво Компанії підготувало цю фінансову звітність відповідно до принципу подальшого безперервного функціонування. Формуючи таке професійне судження, керівництво врахувало фінансовий стан Компанії, свої існуючі наміри, заплановану в бюджеті прибутковість діяльності у майбутньому та доступ до фінансових ресурсів, а також проаналізувало вплив поточної фінансової та економічної ситуації на майбутню діяльність Компанії.

При цьому слід зазначити, що на дату затвердження звітності, Компанія функціонує в нестабільному середовищі, що пов'язано з наслідками світової економічної кризи та нестабільної ситуації у країні. Стабілізація економічної ситуації в Україні буде значною мірою залежати від ефективності фіскальних та інших заходів, що будуть здійснюватися урядом України. У той же час не існує чіткого уявлення того, яких заходів вживатиме уряд України для подолання кризи. У зв'язку з відсутністю чіткого плану заходів уряду по виходу з кризи неможливо достовірно оцінити ефект впливу поточної економічної ситуації на фінансовий стан Компанії. В результаті виникає невизначеність, яка може вплинути на майбутні операції, можливість відшкодування вартості активів Компанії та здатність Компанії обслуговувати і платити за своїми боргами в міру настання термінів їх погашення. Дана фінансова звітність не включає ніяких коригувань, які можуть мати місце в результаті такої невизначеності. Про такі коригування буде повідомлено, якщо вони стануть відомі та зможуть бути оцінені.

2.3 ОСНОВНІ СУДЖЕННЯ, ОЦІНКИ ТА ФАКТОРИ НЕВИЗНАЧЕНОСТІ

Компанія використовує оцінки та припущення, які впливають на суми, що визнаються у фінансовій звітності, та на балансову вартість активів і зобов'язань протягом наступного фінансового року. Розрахунки та судження постійно переглядаються і базуються на попередньому досвіді керівництва та інших факторах, у тому числі на очікуваннях щодо майбутніх подій, які вважаються обґрунтованими за існуючих обставин. Крім суджень, які передбачають облікові оцінки, керівництво Компанії також використовую професійні судження при застосуванні облікової політики. Професійні судження, які чинять найбільш суттєвий вплив на суми, що відображаються у фінансовій звітності, та оцінки, результатом яких можуть бути значні коригування балансової вартості активів та зобов'язань протягом наступного фінансового року включають:

Термін корисного використання основних засобів та нематеріальних активів

Оцінка термінів корисного використання основних засобів та нематеріальних активів є предметом професійного судження, яке базується на основі досвіду використання аналогічних активів. Майбутні економічні вигоди від даних активів, виникають переважно від їх поточного використання під час надання послуг. Тим не менш, інші фактори, такі як фізичний та моральний знос, часто призводять до змін розмірів майбутніх економічних вигід, які як очікується будуть отримані від використання даних активів.

Керівництво періодично оцінює правильність остаточного терміну корисного використання основних засобів та нематеріальних активів. Ефект від перегляду остаточного терміну корисного використання основних засобів та нематеріальних активів відображається у періоді, коли такий перегляд мав місце чи в майбутніх звітних періодах, якщо можливо застосувати. Відповідно, це може вплинути на величину майбутніх амортизаційних відрахувань та балансову вартість основних засобів.

Оцінка справедливої вартості фінансових інструментів

Якщо ціна фінансового інструмента, що котирується на ринку, доступна, справедлива вартість розраховується, базуючись на ній. Коли на ринку не спостерігається параметрів для оцінки, або вони не можуть бути виведені з наявних ринкових цін, справедлива вартість визначається шляхом аналізу інших наявних ринкових даних, прийнятних для кожного продукту, а також шляхом застосування моделей ціноутворення, які використовують математичну методологію, засновану на прийнятих фінансових теоріях. Моделі ціноутворення враховують договірні умови по фінансових інструментах, а також ринкові параметри оцінки, такі, як процентні ставки, волатильність та валютні курси обміну. Коли ринкові параметри оцінки відсутні, керівництво здійснює судження на основі своєї найкращої оцінки такого параметра за даних обставин, що обґрунтовано відображає ціну по даному інструменту, яка була б визначена ринком, за умови наявності ринку. При здійсненні даної оцінки використовуються різноманітні прийнятні методи, включаючи дані подібних інструментів, історичні дані і методи екстраполяції. Компанія вважає, що бухгалтерські оцінки та припущення, які мають відношення до оцінки фінансових інструментів, де ринкові котирування не доступні, є ключовим джерелом невизначеності оцінок, тому що:

- вони з високим ступенем ймовірності піддаються змінам з плином часу, оскільки оцінки базуються на припущеннях керівництва щодо процентних ставок, волатильності, змін валютних курсів, коригувань при оцінці інструментів, а також специфічних особливостей операцій; та

- вплив зміни в оцінках на активи, відображені в звіті про фінансовий стан, а також на доходи/(витрати) може бути значним.

Якби керівництво використовувало інші припущення щодо процентних ставок, волатильності, курсів обміну валют і коригувань при оцінці інструментів, більша або менша зміна в оцінці вартості фінансових інструментів в разі відсутності ринкових котирувань мала б істотний вплив на відображений в фінансовій звітності чистий прибуток та збиток Компанії. У Примітках міститься детальна інформація про використані методики оцінки та ключові припущення, використані під час визначення справедливої вартості фінансових інструментів.

Судження щодо очікуваних термінів утримування фінансових інструментів

Керівництво Компанії застосовує професійне судження щодо термінів утримання фінансових інструментів, що входять до складу фінансових активів. Професійне судження за цим питанням ґрунтується на оцінці ризиків фінансового інструменту, його прибутковості й динаміці та інших факторах. Проте існують невизначеності, які можуть бути пов'язані з призупиненням обігу цінних паперів, що не є підконтрольним керівництву Компанії фактором і може суттєво вплинути на оцінку фінансових інструментів.

Судження щодо виявлення ознак знецінення активів

На кожну звітну дату Компанія проводить аналіз дебіторської заборгованості, іншої дебіторської заборгованості та інших фінансових активів на предмет наявності ознак їх знецінення. Збиток від знецінення визнається виходячи з власного професійного судження керівництва за наявності об'єктивних даних, що свідчать про зменшення передбачуваних майбутніх грошових потоків за даним активом у результаті однієї або кількох подій, що відбулися після визнання фінансового активу.

Управлінський персонал оцінює зменшення корисності депозитів в банках, грошей та їх еквівалентів, визначаючи ймовірність відшкодування їх вартості на основі детального аналізу банків. Фактори, що беруться до уваги, включають фінансовий стан банку, кредитні рейтинги, присвоєні банку, та історію співробітництва з ним.

Станом на 31.12.2016 року, управлінський персонал не ідентифікував ознак знецінення грошових коштів та їх еквівалентів на рахунках банку в якому обслуговується Компанія і, відповідно, не створив резерви на покриття збитків від знецінення цих сум.

Однак, суттєве погіршення економічної ситуації в Україні, значна девальвація української гривні, нестача ліквідних коштів у банківському секторі та дострокове зняття депозитів, разом із фінансовими труднощами українських банків, призводять до суттєвої невизначеності оцінок щодо можливості їх відшкодування.

У разі, якщо банки не зможуть повернути Компанії гроші та їх еквіваленти після звітної дати, необхідно буде відобразити в обліку додаткові збитки від зменшення корисності.

Судження щодо визнання економіки у стані гіперінфляції, відповідно до положень МСБО 29 «Фінансова звітність в умовах гіперінфляції»

Відповідно до пункту 3 МСБО 29 «Фінансова звітність в умовах гіперінфляції» показником гіперінфляції є характеристики економічного середовища країни. Ці характеристики є кількісними і якісними.

Щодо аналізу кількісного фактору. Статистичні дані Міністерства статистики України свідчать, що кумулятивний рівень інфляції за останні три роки наблизився та перевищів 100%. Цей показник незначно вище за 100% і складає лише 101,2% на кінець 2016 року. Ми очікуємо, що за результатами 2017 року рівень інфляції зменшиться. Національний банк України прогнозує рівень інфляції на 2017 рік – 9,1 %, на 2018 рік – 6%. Міжнародний валютний фонд прогнозує рівень інфляції в Україні на 2017 рік у розмірі 8,5 %. При цьому, за попередні роки рівень інфляції складав: за 2014 рік – 24,9 %, за 2015 рік – 43,3 %, за 2016 рік – 12,3 %. Тобто у наступні роки кумулятивний рівень інфляції за останні три роки не буде перевищувати 100%.

Аналіз якісних факторів пункту 3 МСБО 29 не дає аргументованих доказів того, що економіка України є гіперінфляційною, а саме:

- немає офіційно підтвердженої інформації, що основна маса населення віддає перевагу збереженню своїх цінностей у формі немонетарних активів або у відносно стабільній іноземній валюті і що суми, утримувані в національній валюті, негайно інвестуються для збереження купівельної спроможності;

- немає офіційно підтвердженої інформації і даних, що основна маса населення розглядає грошові суми не в національній грошовій одиниці, а у відносно стабільній іноземній валюті. За офіційними даними Нацбанку України схильність до заощаджень населення на цей час досі становить величину нижче нуля, тобто основна маса населення витрачає раніше заощаджені кошти;

- відсоткові ставки, реальна заробітна плата та ціни формуються ринком (тобто через попит та пропозицію) і не обов'язково індексуються згідно індексу інфляції. Індексації підлягає лише частка заробітної плати і лише при деяких умовах;

- немає офіційно підтвердженої інформації та спостереження, що продаж та придбання на умовах відстрочки платежу підприємствами здійснюється за цінами, які компенсують очікувану втрату купівельної спроможності протягом періоду відстрочки платежу, навіть якщо цей строк є коротким.

До того ж МСБО 29 не встановлює абсолютного рівня, на якому вважається, що виникає гіперінфляція. Необхідність перераховувати показники фінансових звітів, згідно з цим Стандартом, є питанням судження управлінського персоналу підприємства.

Отже, здійснивши аналіз кількісного та якісних факторів, підприємство дійшло висновку щодо недостатності характеристик, які свідчать, що загальний стан економіки країни є гіперінфляційним. Тому управлінським персоналом було прийняте рішення не застосовувати за результатами 2016 року норми МСБО 29 і не здійснювати перерахунок показників фінансової звітності.

Але, поряд з тим, підприємство буде слідкувати за рівнем інфляції протягом 2017 та наступних років, враховуючи, що функціональною валютою підприємства є українська гривня.

Резерв сумнівних боргів

Компанія проводить нарахування резерву сумнівних боргів з метою покриття потенційних збитків у випадках неспроможності дебітора здійснювати необхідні платежі. При оцінці достатності резерву сумнівних боргів керівництва враховує поточні загальноекономічні умови, платоспроможність дебітора та зміни умов здійснення платежів.

Коригування суми резерву сумнівних боргів, що відображена у фінансовій звітності, можуть проводитись у результаті зміни економічної чи галузевої ситуації або фінансового стану окремих клієнтів.

Податкове законодавство

Податкове, валютне та мите законодавство України може тлумачитись по-різному і часто змінюється. Відповідні органи можуть не погодитися з тлумаченнями цього законодавства керівництвом Компанії у зв'язку з діяльністю Компанії та операціями в рамках цієї діяльності.

Податкові органи можуть перевіряти податкові питання у фінансових періодах протягом трьох календарних років після їх закінчення. За певних обставин перевірка може стосуватися довших періодів. В результаті можуть бути нараховані додаткові суттєві суми податків, штрафи та пені.

Використання ставок дисконтування

Станом на 31.12.2016 середньозважена ставка за портфелем банківських депозитів у національній валюті в банках, у яких не введено тимчасову адміністрацію або не запроваджено ліквідаційну комісію, становила 11,8 % річних, за портфелем депозитів у доларах США – 6,7 % річних.

Інші джерела невизначеності

Незважаючи на здійснення українським урядом низки стабілізаційних заходів, спрямованих на забезпечення ліквідності українських компаній, невизначеність щодо доступу до капіталу та вартості капіталу для Компанії та його контрагентів триває і надалі, що може негативно вплинути на фінансовий стан Компанії, результати її діяльності та перспективи розвитку.

Керівництво не може достовірно оцінити вплив на фінансовий стан Компанії будь-якого подальшого погіршення ситуації з ліквідністю на фінансових ринках та підвищення нестабільності на валютних ринках та ринках капіталу. На думку керівництва, вживаються усі необхідні заходи для підтримки життєздатності та зростання господарської діяльності Компанії у поточних умовах.

2.4 ЗМІНИ У ПОДАННІ

У випадку, коли Компанія ретроспективно застосовує зміни у обліковій політиці, ретроспективно перераховує та/або рекласифікує статті у фінансовій звітності, що призводить до зміни даних попереднього періоду, Компанія робить відповідні розкриття у розділі Приміток "Виправлення помилок".

У представленій фінансовій звітності Компаня не проводила коригування у порівняльних даних у Балансі (Звіті про фінансовий стан) та коригування даних у порівняльних даних у Звіті про фінансові результати.

Ретроспективні застосування нових стандартів та інтерпретацій, а також випущених, але ще не застосованих стандартів (у разі, якщо вони мали місце) не вплинули на минулі періоди та не змінили вхідні сальдо та порівняльні дані фінансової звітності.

Застосування нових стандартів та інтерпретацій

При підготовці фінансової звітності за рік, що закінчився 31 грудня 2016 року, Компанія застосувала всі нові та переглянуті стандарти та інтерпретації, які мають відношення до її операцій та є обов'язковими для застосування при складанні звітності, починаючи з 1 січня 2016 року. Застосування доповнень та змін до стандартів та інтерпретацій, не призвело до будь-якого впливу на облікову політику, фінансовий стан чи результати діяльності Компанії.

Зміни до МСФЗ (IAS) 19 «Програми з визначеною виплатою: внески працівників»

МСФЗ (IAS) 19 вимагає, щоб при обліку програм з визначеною виплатою організація брала до уваги внески з боку працівників і третіх осіб. Якщо внески пов'язані з наданням послуг, вони повинні ставитися на періоди надання послуг в якості негативної винагороди. Дані зміни роз'яснюють, що, якщо сума внесків не залежить від кількості років надання послуг, організація може визнавати такі внески в якості зменшення вартості послуг в періоді, в якому послуги були надані, замість того, щоб відносити внески на терміни надання послуг. Ці зміни набирають чинності для річних періодів, починаючи 1 липня 2014 року або після цієї дати. Ці зміни не можуть бути застосована до діяльності Компанії, оскільки Компанія не має програм з визначеною виплатою, що передбачають внески з боку працівників або третіх осіб.

«Щорічні удосконалення МСФЗ, період 2010-2012 років»

За винятком змін, що відноситься до МСФЗ (IFRS) 2 «Виплати на основі акцій», яке застосовується до платежів, заснованим на акціях, з датою надання 1 липня 2014 року або після цієї дати, всі інші зміни набирають чинності для звітних періодів , що починаються з 1 липня 2014 року або після цієї дати. Дані зміни не вплинули на фінансову звітність або облікову політику Компанії.

МСФЗ (IFRS) 2 «Платіж на основі акцій»

Дані зміни застосовуються перспективно і роз'яснюють питання, пов'язані з визначенням умов досягнення результатів і умов періоду надання послуг, які є умовами наділення правами. Дані зміни не вплинули на фінансову звітність або облікову політику Компанії.

МСФЗ (IFRS) 3 "Об'єднання бізнесу"

Зміни застосовуються перспективно і роз'яснюють, що всі угоди про умовне відшкодування, що класифіковані як зобов'язання (або активи), що виникли в результаті об'єднання бізнесу, повинні згодом оцінюватися за справедливою вартістю через прибуток або збиток, незалежно від того, відносяться вони до сфери застосування МСФЗ (IAS) 39 чи ні. Ці зміни не впливають на фінансову звітність Компанії.

МСФЗ (IFRS) 8 «Операційні сегменти»

Зміни застосовуються ретроспективно і роз'яснюють, що:

- Організація повинна розкривати інформацію про судження, що використані керівництвом при застосуванні критеріїв агрегування, описаних у пункті 12 МСФЗ (IFRS) 8, включаючи короткий опис агрегованих операційних сегментів і економічних характеристик (наприклад, продаж та валова маржа), використаних при оцінці «аналогічності» сегментів;

- Звірку активів сегмента із загальною сумою активів, так само як і інформацію про зобов'язання по сегменту, потрібно розкривати тільки, якщо звірка надається керівництву, що приймає операційні рішення.

Дані зміни не вплинули на фінансову звітність або облікову політику Компанії.

МСФЗ (IFRS) 13 «Оцінка справедливої вартості»

Зміни, внесені в основу для висновків МСФЗ (IFRS) 13, роз'яснюють, що виключення деяких параграфів з МСБО (IAS) 39 після виходу МСФЗ (IFRS) 13 не ставило за мету скасувати можливість оцінки короткострокової дебіторської та кредиторської заборгованості за сумою рахунків в тих випадках, коли вплив відсутності дисконтування є несуттєвим. Дані зміни не вплинули на фінансову звітність або облікову політику Компанії.

МСФЗ (IAS) 16 «Основні засоби» та МСФЗ (IAS) 38 «Нематеріальні активи»

Зміни застосовуються ретроспективно і пояснюють в МСФЗ (IAS) 16 та МСФЗ (IAS) 38, що актив може бути переоцінений з урахуванням спостережуваних даних або шляхом коригування валової балансової вартості активу до ринкової вартості, або шляхом визначення ринкової вартості, відповідної балансової вартості активу та пропорційної коригування валової балансової вартості

таким чином, щоб кінцева балансова вартість дорівнювала ринкової вартості. Крім цього пояснюється що, накопичена амортизація - це різниця між валовою і балансовою вартістю активів. Ці зміни не застосовуються до Компанії, оскільки Компанія не використовувала метод переоціненої вартості протягом поточного періоду.

МСФЗ (IAS) 24 «Розкриття інформації щодо пов'язаних сторін»

Зміни застосовуються ретроспективно і роз'яснюють, що керуюча компанія (організація, яка надає послуги ключового управлінського персоналу) є пов'язаною стороною, щодо якої застосовуються вимоги про розкриття інформації щодо пов'язаних сторін. Також організація, що користується послугами керуючої організації, повинна розкривати інформацію про витрати на послуги керуючих компаній. Ці зміни не застосовується до Компанії, оскільки Компанія не користується послугами, наданими керуючими компаніями.

«Щорічні удосконалення МСФЗ, період 2011-2013 років»

Дані зміни набувають чинності для звітних періодів, що починаються з 1 липня 2014 року або після цієї дати. Вони включають:

МСФЗ (IFRS) 3 "Об'єднання бізнесу"

Зміни застосовуються перспективно і роз'яснюють вилучення зі сфери застосування МСФЗ (IFRS) 3:

- До сфери застосування МСФЗ (IFRS) 3 не належать всі угоди про спільне підприємництво, а не тільки спільні підприємства;
- Це виключення з сфери застосування застосовується тільки до обліку у фінансовій звітності самих угод про спільне підприємництво.

Компанія не є угодою про спільне підприємництво, тому ці зміни не застосовуються до Компанії.

МСФЗ (IFRS) 13 «Оцінка справедливої вартості»

Зміни застосовуються перспективно і роз'яснюють, що звільнення в МСФЗ (IFRS) 13, що передбачає можливість оцінки справедливої вартості на рівні портфеля, може застосовуватися не тільки до фінансових активів та фінансових зобов'язань, але також до інших договорів у сфері застосування МСФЗ (IAS) 39. Компанія не застосовує звільнення в МСФЗ (IFRS) 13, що передбачає можливість оцінки справедливої вартості на рівні портфеля.

МСФЗ (IAS) 40 «Інвестиційна нерухомість"

Опис додаткових послуг в МСФЗ (IAS) 40 визначає відмінність між інвестиційним майном і майном, займаним власником (тобто основними засобами). Зміни застосовуються перспективно і роз'яснюють, що МСФЗ (IFRS) 3, а не опис додаткових послуг в МСФЗ (IAS) 40, застосовується для визначення того, чи є операція покупкою активу або об'єднанням бізнесу. У попередніх періодах при визначенні того, чи є операція придбанням активу або придбанням бізнесу Компанія керувалася МСФЗ (IFRS) 3, а не МСФЗ (IAS) 40. Таким чином, дані зміни не вплинули на облікову політику Компанії.

Зміни до МСФЗ (IFRS) 11 «Спільна діяльність» - «Облік придбань часток участі у спільних операціях»

Зміни до МСФЗ (IFRS) 11 вимагають, щоб учасник спільних операцій враховував придбання частки участі у спільній операції, діяльність якої являє собою бізнес, згідно з відповідними принципами МСФЗ (IFRS) 3 для обліку об'єднань бізнесу. Зміни також роз'яснюють, що раніше існуючі частки участі у спільній операції не переоцінюються при придбанні додаткової частки участі в тій же спільній операції, якщо зберігається спільний контроль. Крім того, в МСФЗ (IFRS) 11 було включено виключення зі сфери застосування, згідно з яким дані зміни не застосовуються, якщо сторони, які здійснюють спільний контроль (включаючи звітуючу організацію), знаходяться під загальним контролем однієї і тієї ж кінцевої контролюючої сторони.

Зміни застосовуються як щодо придбання первісної частки участі у спільній операції, так і щодо придбання додаткових часток в тій же спільній операції і набирають чинності на перспективній основі річних періодів, що починаються 1 січня 2016 року або після цієї дати, при цьому допускається дострокове застосування. Зміни не вплинули на фінансову звітність Компанії.

Зміни до МСФЗ (IAS) 16 та МСФЗ (IAS) 38 «Роз'яснення допустимих методів амортизації»

Зміни роз'яснюють принципи МСФЗ (IAS) 16 та МСФЗ (IAS) 38, які полягають в тому, що виручка відображає структуру економічних вигод, які генеруються в результаті діяльності бізнесу (частиною якого є актив), а не економічні вигоди, які споживаються в рамках використання активу. У результаті заснований на виручці метод не може використовуватися для амортизації основних засобів і може використовуватися тільки в рідкісних випадках для амортизації нематеріальних активів. Поправки застосовуються перспективно для річних періодів, що починаються 1 січня 2016 або після цієї дати, при цьому допускається дострокове застосування. Зміни не вплинули на фінансову звітність Компанії, оскільки Компанія не використовувала заснований на виручці метод для амортизації своїх необоротних активів.

Зміни до МСФЗ (IAS) 27 «Метод часткової участі в окремих фінансових звітах»

Зміни дозволяють організаціям застосовувати метод участі для обліку інвестицій у дочірні організації, спільні підприємства та залежні організації в окремій фінансовій звітності. Організації, які вже застосовують МСФЗ і приймають рішення про перехід на метод часткової участі у своїй окремій фінансовій звітності, повинні будуть застосовувати ці зміни ретроспективно. Організації, що вперше застосовують МСФЗ і, приймаючі рішення про використання методу участі в своїй окремій фінансовій звітності, зобов'язані застосовувати цей метод з дати переходу на МСФЗ. Зміни набувають чинності для річних періодів, що починаються 1 січня 2016 року або після цієї дати, при цьому допускається дострокове застосування. Ці зміни не застосовується до Компанії, оскільки Компанія не має інвестицій у дочірні організації, спільні підприємства та залежні організації.

Щорічні удосконалення та зміни МСФЗ

Дані зміни набули чинності для річних періодів, що починаються з 1 січня 2016 року. Документ включає в себе наступні зміни:

МСФЗ (IFRS) 5 «Довгострокові активи, призначені для продажу, та припинена діяльність»

Вибуття активів (або ліквідаційних груп) здійснюється, як правило, за допомогою продажу або розподілу власникам. Зміни роз'яснюють, що перехід від одного методу вибуття до іншого повинен вважатися не новим планом з вибуття, а продовженням початкового плану. Таким чином, застосування вимог МСФЗ (IFRS) 5 не переривається. Дані зміни повинні застосовуватися перспективно. Зміни не вплинули на фінансову звітність Компанії.

МСФЗ (IAS) 19 «Виплати працівникам»

Зміни роз'яснюють, що розвиненість ринку високоякісних корпоративних облігацій оцінюється на підставі валюти, в якій облігація деномінована, а не країни, в якій облігація випущена. При відсутності розвиненого ринку високоякісних корпоративних облігацій, деномінованих в певній валюті, необхідно використовувати ставки за державними облігаціями. Дані зміни повинні застосовуватися перспективно. Зміни не вплинули на фінансову звітність Компанії.

МСФЗ (IAS) 34 «Проміжна фінансова звітність»

Зміни роз'яснюють, що інформація за проміжний період повинна бути розкрита або у проміжній фінансовій звітності, або в іншому місці проміжного фінансового звіту (наприклад, в коментарях

керівництва або у звіті про оцінку ризиків) із зазначенням відповідних перехресних посилань у проміжній фінансовій звітності. Інша інформація в проміжному фінансовому звіті повинна бути доступна для користувачів на тих же умовах і в ті ж терміни, що і проміжна фінансова звітність. Дані зміни повинні застосовуватися ретроспективно. Зміни не вплинули на фінансову звітність Компанії.

Зміни до МСФЗ (IFRS) 10, МСФЗ (IFRS) 12 та МСФЗ (IAS) 28 «Інвестиційні організації: застосування виключення з вимоги про консолідацію»

Зміни розглядають питання, які виникли при застосуванні виключень щодо інвестиційних організацій згідно з МСФЗ (IFRS) 10. Зміни до МСФЗ (IFRS) 10 роз'яснюють, що виключення з вимоги про подання консолідованої фінансової звітності застосовується і до материнської організації, яка є дочірньою організацією інвестиційної організації, що оцінює свої дочірні організації за справедливою вартістю.

Крім цього, поправки до МСФЗ (IFRS) 10 роз'яснюють, що консолідації підлягає тільки така дочірня організація інвестиційної організації, яка сама не є інвестиційною організацією і надає інвестиційній організації допоміжні послуги. Всі інші дочірні організації інвестиційної організації оцінюються за справедливою вартістю. Зміни до МСФЗ (IAS) 28 дозволяють інвестору при застосуванні методу часткової участі зберегти оцінку за справедливою вартістю, застосовану його залежною організацією або спільним підприємством, що є інвестиційною організацією, до своїх власних часток участі в дочірніх організаціях.

Ці поправки повинні застосовуватися ретроспективно і набирають чинності для річних періодів, починаючи 1 січня 2016 року або після цієї дати, при цьому допускається дострокове застосування. Дані поправки не впливають на фінансову звітність Компанії.

Стандарти та інтерпретації, випущенні, але ще не застосовані

Нижче наводяться стандарти та роз'яснення, які були випущені, але ще не набули чинності на дату випуску фінансової звітності Компанії. Керівництво Компанії планує застосувати всі вищевказані стандарти у фінансовій звітності за відповідні періоди. Вплив застосування даних стандартів на фінансову звітність за майбутні періоди в даний час оцінюються керівництвом.

МСФЗ (IFRS) 9 «Фінансові інструменти»

У липні 2014 року Рада з МСФЗ випустила остаточну редакцію МСФЗ (IFRS) 9 «Фінансові інструменти», яка замінює МСФЗ (IAS) 39 «Фінансові інструменти: визнання та оцінка» і всі попередні редакції МСФЗ (IFRS) 9. МСФЗ (IFRS) 9 об'єднує разом три частини проекту з обліку фінансових інструментів: класифікація та оцінка, знецінення та облік хеджування. МСФЗ (IFRS) 9 набуває чинності для річних звітних періодів, що починаються 1 січня 2018 року або після цієї дати, при цьому допускається дострокове застосування. За винятком обліку хеджування стандарт застосовується ретроспективно, але надання порівняльної інформації не є обов'язковим. Вимоги щодо обліку хеджування, головним чином, застосовуються перспективно, з деякими обмеженими винятками. Компанія планує розпочати застосування нового стандарту з необхідної дати набрання чинності.

Основні особливості нового стандарту:

Фінансові активи вимагається відносити до трьох категорій оцінки: фінансові активи, які у подальшому оцінюються за амортизованою вартістю, фінансові активи, які у подальшому оцінюються за справедливою вартістю, зміни якої відносяться на інший сукупний дохід, та фінансові активи, які у подальшому оцінюються за справедливою вартістю, зміни якої відносяться на фінансовий результат.

Класифікація боргових інструментів залежить від бізнес-моделі організації, що використовується для управління фінансовими активами, і результатів аналізу того факту, чи договірні грошові потоки є

виключно виплатами основної суми боргу та процентів. Якщо борговий інструмент утримується для отримання грошових потоків, він може обліковуватись за амортизованою вартістю, якщо він також відповідає критерію виключно виплат основної суми боргу та процентів. Боргові інструменти, які відповідають критерію виключно виплат основної суми боргу та процентів і утримуються в портфелі, коли підприємство одночасно отримує потоки грошових коштів від активів і продає активи, можуть відноситись у категорію за справедливою вартістю, зміни якої відносяться на інший сукупний дохід. Фінансові активи, що мають грошові потоки, які не є виключно виплатами основної суми боргу та процентів, слід оцінювати за справедливою вартістю, зміни якої відносяться на фінансовий результат (наприклад, похідні фінансові інструменти). Вбудовані похідні фінансові інструменти не відокремлюються від фінансових активів, а враховуються при оцінці відповідності критерію виключно виплат основної суми боргу та процентів.

Інвестиції в інструменти капіталу завжди оцінюються за справедливою вартістю. Проте керівництво може зробити остаточний вибір представляти зміни справедливої вартості в іншому сукупному доході за умови, що інструмент не утримується для торгівлі. Якщо інструмент капіталу утримується для торгівлі, зміни справедливої вартості відображаються у складі прибутку чи збитку.

Більшість вимог МСБО (IAS) 39 щодо класифікації та оцінки фінансових зобов'язань були перенесені до МСФЗ (IFRS) 9 без змін. Основна відмінність полягає у тому, що організація буде зобов'язана показувати у складі інших сукупних доходів вплив змін у власному кредитному ризику фінансових зобов'язань, віднесених до категорії за справедливою вартістю, зміни якої відносяться на фінансовий результат.

МСФЗ (IFRS) 9 вводить нову модель для визнання збитків від знецінення – модель очікуваних кредитних збитків. В основі цієї моделі лежить три етапний підхід, в межах якого аналізується зміна кредитної якості фінансових активів після їх початкового визнання. На практиці нові правила означають, що організації будуть зобов'язані негайно обліковувати збиток у сумі очікуваного кредитного ризику за 12 місяців при початковому визнанні фінансових активів, які не мають кредитного знецінення (чи для дебіторської заборгованості за основною діяльністю – у сумі очікуваного кредитного збитку за весь строк дії такої заборгованості). У разі суттєвого зростання кредитного ризику, знецінення оцінюється із використанням очікуваного кредитного збитку за весь строк дії фінансового активу, а не очікуваного кредитного збитку за 12 місяців. Ця модель передбачає операційні спрощення дебіторської заборгованості за орендою та основною діяльністю.

Переглянуті умови до обліку хеджування забезпечують більш тісний зв'язок обліку з управлінням ризиками. Цей стандарт надає підприємствам можливість вибору облікової політики: вони можуть застосовувати облік хеджування відповідно до МСФЗ (IFRS) 9 чи продовжувати застосовувати до всіх відносин хеджування МСБО (IAS) 39, оскільки у стандарті не розглядається облік макрохеджування.

Наразі Компанія оцінює вплив цього нового стандарту на її фінансову звітність. Попередні висновки щодо такого оцінювання свідчать про необхідність впровадження більш ретельного підходу до визначення справедливої вартості фінансових активів та кредитного ризику.

МСФЗ (IFRS) 14 «Рахунки відкладених тарифних різниць»

МСФЗ (IFRS) 14 є необов'язковим стандартом, який дозволяє організаціям, діяльність яких підлягає тарифному регулюванню, продовжувати застосовувати більшість застосовуваних ними діючих принципів облікової політики щодо залишків по рахунках відкладених тарифних різниць після першого застосування МСФЗ. Організації, що застосовують МСФЗ (IFRS) 14, повинні представити рахунки відкладених тарифних різниць окремими рядками в звіті про фінансовий стан, а рух по таким залишкам - окремими рядками у звіті про прибуток або збиток та іншому сукупному доході. Стандарт вимагає розкриття інформації про характер тарифного регулювання та пов'язаних з ним ризиків, а також про вплив такого регулювання на фінансову звітність організації. МСФЗ (IFRS) 14 набуває

чинності для річних звітних періодів, що починаються 1 січня 2016 року або після цієї дати. Даний стандарт не застосовний до фінансової звітності Компанії.

.**МСФЗ (IFRS) 15 «Виручка за договорами з покупцями»**

МСФЗ (IFRS) 15 був випущений в травні 2014 року і передбачає модель, що включає п'ять етапів, яка буде застосовуватися щодо виручки за договорами з покупцями. Згідно МСФЗ (IFRS) 15 виручка визнається в сумі, що відображає відшкодування, право на яке організація очікує отримати в обмін на передачу товарів або послуг покупцю.

Новий стандарт по виручці замінить всі існуючі вимоги МСФЗ по визнанню виручки. Після того, як Рада з МСФЗ закінчить роботу над змінами, які відкладуть дату набрання чинності на один рік, для річних періодів, починаючи 1 січня 2018 року або після цієї дати буде вимагатися повне ретроспективне застосування або модифіковане ретроспективне застосування, при цьому допускається дострокове застосування.

Цей новий стандарт вводить основний принцип визнання виручки за ціною операції у випадку передачі товарів чи послуг замовнику. Окремі партії товарів чи пакети послуг, які чітко ідентифіковані, повинні визнаватись окремо, а будь-які знижки та ретроспективні знижки з ціни контракту, як правило, мають відноситись на окремі елементи. Якщо сума винагороди з будь-яких причин варіюється, слід визнавати мінімальні суми за умови відсутності значного ризику перегляду. Витрати, понесені у зв'язку з гарантіями за контрактами із клієнтами, необхідно капіталізувати та амортизувати протягом періоду надходження вигод від контракту. Наразі Компанія продовжує оцінювати вплив цього стандарту на фінансову звітність. Попередні оцінки свідчать про незначний характер витрат за гарантіями за контрактами із клієнтами та відносно невеликій термін надходження вигід від контрактів. Передбачається незначний вплив цього стандарту на фінансову звітність.

Зміни до МСФЗ (IFRS) 10 та МСФЗ (IAS) 28 «Продаж або внесок активів в угодах між інвестором і його залежною організацією або спільним підприємством»

Зміни розглядають протиріччя між МСФЗ (IFRS) 10 та МСФЗ (IAS) 28, у частині обліку втрати контролю над дочірньою організацією, яка продається залежній організації або спільному підприємству або вносяться до них. Зміни роз'яснюють, що прибуток або збиток, які виникають в результаті продажу або внеску активів, що представляють собою бізнес згідно з визначенням в МСФЗ (IFRS) 3, в угоді між інвестором і його залежною організацією або спільним підприємством, визнаються в повному обсязі. Однак прибуток або збиток, які виникають в результаті продажу або внеску активів, що не представляють собою бізнес, визнаються лише в межах часток участі, наявних у інших, ніж організація інвесторів у залежній організації чи спільному підприємстві. Дані зміни застосовуються перспективно. Дата набрання чинності перенесена на невизначений термін. Допускається дострокове застосування. Очікується, що дані зміни не вплинуть на фінансову звітність Компанії.

МСФЗ (IFRS) 16 «Оренда»

МСФЗ (IFRS) 16 був виданий в січні 2016 року та замінює собою МСБО (IAS) 17 «Оренда», роз'яснення КРМФО (IFRIC) 4 «Визначення наявності в угодах ознак оренди», роз'яснення ПКР (SIC) 15 «Операційна оренда-стимули» та роз'яснення ПКР (SIC) 27 «Визначення сутності операцій, які мають юридичну форму оренди». МСФЗ (IFRS) 16 встановлює принципи визнання, оцінки, представлення та розкриття інформації про оренду та вимагає, щоб орендатори відображали всі договори оренди з використанням єдиної моделі обліку в балансі,аналогічно порядку обліку, передбаченому МСБО (IAS) 17 для фінансової оренди. Стандарт передбачає два звільнення від визнання для орендаторів – у відношенні оренди активів з низькою вартістю (наприклад персональних комп'ютерів) та короткострокової оренди (тобто оренди зі строком не більше 12 місяців). На дату початку оренди орендатор буде визнавати зобов'язання у відношенні орендних

платежів (тобто зобов'язання по оренді), а також актив, який представляє право користування базовим активом впродовж терміну оренди(тобто актив у формі права користування). Орендатори зобов'язані будуть визнавати відсотковий дохід із зобов'язань по оренді окремо від витрат по амортизації активу у формі права користування. Орендатори також повинні будуть переоцінювати зобов'язання по оренді при настанні визначеної події (наприклад зміни строків оренди, зміни майбутніх орендних платежів в результаті зміни індексу або ставки, які використовуються для визначення таких платежів). В більшості випадків орендатор буде враховувати суми переоцінки зобов'язань по оренді в якості корегування активу в формі права користування.
Порядок обліку для орендодавця у відповідності до МСФЗ (IFRS) 16 практично не змінюється у порівняння з діючими вимогами МСБО (IAS) 17. Орендодавці будуть продовжувати класифікувати оренду, використовуючи ті ж самі принципи класифікації, що існують в МСБО (IAS) 17, відокремлюючи два різновиди оренди: операційну та фінансову.
Крім цього, МСФЗ (IFRS) 16 вимагає від орендодавців та орендарів розкриття більшого обсягу інформації у порівняння МСБО (IAS) 17.
МСФЗ (IFRS) 16 набуває чинності у відношенні для річних періодів, які починаються з січня 2019 року або пізніше цієї дати. Допускається дострокове застосування, але не раніше застосування суб'єктом господарювання МСФЗ (IFRS) 15. Орендатор може застосувати цей стандарт з використанням ретроспективного підходу або модифікованого ретроспективного підходу. Перехідні положення стандарту передбачають окремі звільнення.
В 2017 році Компанія планує оцінити можливий вплив МСФО (IFRS) 16 на свою фінансову звітність.

МСФЗ (IFRS) 7 «Фінансові інструменти: розкриття інформації»

Ці поправки є частиною ініціативи Ради по МСФО в сфері розкриття інформації і вимагають, щоб організація розкривала інформацію, що дозволяє користувачам фінансової звітності оцінити зміни в зобов'язаннях, обумовлених фінансовою діяльністю, включаючи як зміни, зумовлені грошовими потоками, так і зміни, не обумовлені ними. При першому застосуванні даних поправок організації не зобов'язані надавати порівняльну інформацію за попередні періоди.
Дані поправки вступають в силу для річних періодів, що починаються 1 січня 2017 року або пізніше цієї дати. Допускається застосування до цієї дати. Застосування даних поправок зажадає розкриття Компанією додаткової інформації.

МСБО (IAS) 12 «Визнання відстрочених податкових активів у відношенні нереалізованих збитків»

Поправки роз`яснюють що суб'єкт господарювання повинен враховувати те, чи обмежує податкове законодавство джерела оподатковуваного прибутку, напроти якого вона може робити вирахування при відновленні такої вирахуваної тимчасової різниці. Крім того поправки містять вказівки щодо того, як суб'єкт господарювання повинен визначати майбутній прибуток до оподаткування, та перелічені обставини, при яких прибуток до оподаткування може передбачати відшкодування деяких активів в сумі, яка перевищує їх балансову вартість. Суб'єкти господарювання повинні застосовувати дані поправки ретроспективно. Однак при початковому застосуванні поправок зміна власного капіталу на початок найбільш раннього порівняльного періоду може бути визнано у складі нерозподіленого прибутку на початок періоду (або у складі іншого компонента власного капіталу відповідно) без розподілу змін між нерозподіленим прибутком та іншими компонентами власного капіталу на початок періоду. Суб'єкти господарювання, які застосовують таке звільнення повинні розкрити такий факт.

Дані поправки набувають чинності для річних періодів, що починаються з 1 січня 2017 року або пізніше цієї дати. Допускається дострокове застосування. Якщо суб'єкт господарювання застосує данні поправки у відношенні більш раннього періоду, він повинен розкрити такий факт.

Очікується, що данні поправки не здійснять впливу на фінансову звітність Компанії.

Поправки до МСФЗ (IFRS) 2 «Класифікація та оцінка операцій по виплатам на основі акцій».

Рада по МСФЗ випустила поправки до МСФЗ (IFRS) 2 «Виплата на основі акцій», в яких розглядаються три основних аспекти:
- вплив умов переходу прав на оцінку операцій по виплатам на основі акцій з розрахунком грошовими коштами;
- класифікація операцій по виплатам на основі акцій з умовою розрахунків на нетто-основі для зобов`язань по податку, утримуваному у джерела;
- облік змін умов операцій по виплатам на основі акцій, в результаті якого операція перестає класифікуватися як операція з розрахунками грошовими коштами та починає класифікуватися як операція з розрахунками пайовими інструментами. При прийнятті поправок суб'єкти господарювання не повинні перераховувати інформацію за попередні періоди, однак допускається ретроспективне застосування, при умові застосування поправок у відношенні всіх трьох аспектів та врахуванні інших критеріїв. Поправки вступають в дію для річних періодів, що починаються 1 січня 2018 року або пізніше цієї дати. Допускається дострокове застосування.
На даний час Компанія оцінює можливий вплив даних поправок на свою фінансову звітність. Попереднє оцінювання не виявило ознак впливу на фінансову звітність Компанії.

Поправки до МСБО (IAS) 7 «Ініціатива в сфері розкриття інформації»

Поправки до МСБО (IAS) 7 «Звіт про рух грошових коштів» є частиною ініціативи Ради по МСФЗ в сфері розкриття інформації та потребують, щоб організація розкривала інформацію, яка дозволяє користувачам фінансової звітності оцінити зміни в зобов`язаннях, зумовлених фінансовою діяльністю, включаючи такі зміни, обумовлені грошовими потоками, так і зміни, що не обумовлені ними. При першому застосуванні даних поправок суб'єкти господарювання не зобов`язані представляти порівняльну інформацію за попередні періоди. Дані поправки набувають чинності для річних періодів, починаючи з 1 січня 2017 року або після цієї дати. Допускається дострокове застосування. Впровадження цих змін приведе до необхідності розкриття додаткової інформації.

2.5 ОСНОВНІ ПОЛОЖЕННЯ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ

Облікова політика, викладена нижче, послідовно застосовувалася до всіх періодів, представлених у цій фінансової звітності.

Класифікація активів та зобов'язань на короткострокові/поточні та довгострокові/непоточні.

У звіті про фінансовий стан Компанія представляє активи та зобов'язання на основі їх класифікації на поточні/короткострокові та непоточні/довгострокові. Актив є поточним, якщо:

а) Компанія сподівається реалізувати цей актив або має намір продати чи спожити його у своєму нормальному операційному циклі;

б) актив утримується в основному з метою продажу;

в) Компанія сподівається реалізувати актив протягом дванадцяти місяців після звітного періоду;

або

г) актив є грошовими коштами чи еквівалентами грошових коштів (як визначено у МСБО 7), якщо немає обмежень щодо обміну чи використання цього активу для погашення зобов'язання принаймні протягом дванадцяти місяців після звітного періоду.

Усі інші активи класифікуються як непоточні.

Зобов'язання є поточним, якщо:

а) Компанія сподівається погасити це зобов'язання в ході свого нормального операційного циклу;

б) це зобов'язання утримується в основному з метою продажу;

в) зобов'язання підлягає погашенню протягом дванадцяти місяців після звітного періоду;

г) Компанія не має безумовного права відстрочити погашення зобов'язання протягом як мінімум дванадцяти місяців після звітного періоду.

Компанія класифікує всі інші зобов'язання як непоточні.

Відстрочені податкові активи та зобов'язання класифікуються як непоточні/довгострокові активи та зобов'язання.

Операції в іноземних валютах

Українська гривня є функціональною валютою і валютою представлення фінансової звітності.

Операції в інших валютах розглядаються, як операції в іноземній валюті. Операції в іноземній валюті спочатку відображаються у функціональній валюті за курсом НБУ, що діє на дату здійснення операції. Монетарні активи і зобов'язання, виражені в іноземній валюті, перераховуються у функціональну валюту за курсом НБУ, що діє на звітну дату. Доходи і збитки від курсових різниць, що виникають у результаті розрахунків по операціях і перерахунку монетарних активів і зобов'язань у функціональну валюту за офіційними обмінними курсами НБУ на кінець періоду, відображаються у складі прибутку чи збитку за період як прибутки мінус збитки від переоцінки іноземної валюти.

Компанія використовувала такі офіційні курси обміну валют на кінець року під час підготовки цієї фінансової звітності:

	31 грудня 2016 року	31 грудня 2015 року
Гривня/1 долар США	27,190858	24.000667
Гривня/1 євро	28,422604	26.223129

Перерахунок за курсами на кінець періоду не застосовується до немонетарних статей, які оцінюються за первісною вартістю. Немонетарні статті, які оцінюються за справедливою вартістю, в іноземній

валюті, в тому числі інструменти капіталу, перераховуються за курсами обміну на дату визначення справедливої вартості. Вплив змін обмінного курсу на справедливу вартість немонетарних статей, які оцінюються за справедливою вартістю, обліковується у складі прибутків або збитків від зміни справедливої вартості.

Зменшення корисності активів

На кожну звітну дату Компанія визначає, чи є ознаки можливого зменшення корисності активу. Якщо такі ознаки існують, то розраховується вартість відшкодування активу з метою визначення розміру збитків від знецінення (якщо такий має місце). Вартість очікуваного відшкодування активу - це більша з двох значень: справедлива вартість активу за вирахуванням витрат на продаж та вартість використання активу. Сума очікуваного відшкодування визначається для окремого активу, за винятком активів, що не генерують надходження грошових коштів і, в основному, незалежні від надходжень, що генеруються іншими активами або групою активів. Якщо балансова вартість активу перевищує його суму очікуваного відшкодування, актив вважається таким, корисність якого зменшилася і списується до вартості відшкодування. При оцінці вартості використання активу, майбутні грошові потоки дисконтуються за ставкою дисконтування до оподаткування, яка відображає поточну ринкову оцінку вартості грошей у часі та ризики, властиві активу. Збитки від зменшення корисності визнаються у звіті про сукупні прибутки та збитки за період у складі тих категорій витрат, які відповідають функції активу, корисність якого зменшилася.

На кожну звітну дату Компанія визначає, чи є ознаки того, що раніше визнані збитки від зменшення корисності більше не існують або зменшилися. Якщо така ознака є, розраховується сума очікуваного відшкодування. Раніше визнані збитки від зменшення корисності відновлюються тільки в тому випадку, якщо мала місце зміна в оцінці, яка використовувалася для визначення суми очікуваного відшкодування активу, з часу останнього визнання збитку від зменшення корисності. У зазначеному випадку балансова вартість активу підвищується до очікуваного відшкодування суми. Отримана сума не може перевищувати балансову вартість (за вирахуванням амортизації), за якою даний актив визнавався б у випадку, якби в попередні періоди не був визнаний збиток від зменшення корисності. Сторнування вартості визнається у звіті про сукупні прибутки та збитки за період. Після такої зміни вартості, майбутні амортизаційні відрахування коригуються таким чином, щоб амортизувати переглянуту балансову вартість активу, за вирахуванням залишкової вартості, на систематичній основі протягом строку корисної служби.

Нематеріальні активи

Нематеріальні активи (далі – НМА), що було придбано окремо, при первісному визнанні оцінюються за собівартістю. Компанія класифікує актив як НМА, якщо це немонетарний актив, який не має фізичної субстанції та може бути ідентифікований. Після первісного визнання НМА відображається за його собівартістю за вирахуванням будь-якої накопиченої амортизації та будь-яких накопичених збитків від зменшення корисності. НМА, що було створено всередині Компанії, за виключенням капіталізованих витрат на розробку, не капіталізуються, і відповідні витрати відображаються у складі прибутку та збитку за період, в якому вони виникли.

Витрати на дослідження та розробку

Видатки на дослідження відносяться на витрати у періоді їхнього понесення. НМА, що виникає в результаті розробки (чи в результаті етапу розробки внутрішнього проекту), визнаються якщо Компанія може довести наступне:

а) технічну можливість завершити створення нематеріального активу так, щоб він був придатний до використання або продажу;

б) свій намір завершити створення нематеріального активу та використовувати або продати його;

в) свою здатність використовувати або продати нематеріальний актив;

г) як нематеріальний актив генеруватиме ймовірні майбутні економічні вигоди. Серед іншого, суб'єктові господарювання слід довести існування ринку для продукції нематеріального активу чи для

самого нематеріального активу або (якщо його використовуватимуть внутрішньо) корисність нематеріального активу;

г) наявність відповідних технічних, фінансових та інших ресурсів для завершення розробки та використання чи продажу нематеріального активу;

д) свою здатність достовірно оцінити видатки, які відносяться до нематеріального активу протягом його розробки.

Строк корисної експлуатації НМА може бути або визначеним, або невизначеним.

НМА з визначеним строком корисної експлуатації амортизуються на протязі цього строку та щорічно оцінюються на предмет знецінення, якщо мають місце ознаки знецінення цього НМА. Амортизація починається, коли НМА стає придатним до використання, тобто коли він доставлений до місця розташування та приведений у стан, у якому він придатний до експлуатації у спосіб, визначений управлінським персоналом. Амортизація припиняється на одну з двох дат, що відбулася раніше: на дату, з якої актив класифікується як утримуваний для продажу (або включається до ліквідаційної групи) відповідно до МСФЗ 5, або на дату, з якої припиняється визнання цього активу. Компанія рівномірно амортизує НМА із визначеним строком експлуатації протягом терміну їх використання.

Строк та метод амортизації для НМА з обмеженим строком корисного використання переглядаються як мінімум в кінці кожного звітного періоду. Зміна очікуваного строку корисного використання або передбачуваної структури споживання майбутніх економічних вигід, утілених в активі, змінює строк або метод амортизації відповідно та враховуються як зміна оціночних значень. Витрати на амортизацію НМА з визначеним строком корисного використання визнаються у звіті про прибутки та збитки у тій категорії витрат, яка відповідає функції НМА.

НМА з невизначеним строком корисної експлуатації не амортизуються, а тестуються на предмет знецінення щорічно або окремо, або на рівні одиниць, що генерують грошові потоки. Строк корисної експлуатації НМА з невизначеним строком експлуатації переглядаються щорічно з метою визначення того, наскільки прийнятно продовжувати відносити цей актив у категорію активів з невизначеним строком корисної експлуатації. Якщо це неприйнятно, зміна оцінки строку корисного використання - з невизначеного на визначений – здійснюється на перспективній основі.

Прибуток або збиток, що виникає від припинення визнання нематеріального активу, визначається як різниця між чистими надходженнями від вибуття (якщо вони є) та балансовою вартістю активу, та визнаються у звіті про прибутки та збитки, в момент припинення визнання активу.

Нижче наводиться коротка інформація відносно облікової політики, що застосовується до НМА Компанії:

	Комп'ютерні програми	Ліцензії
Строк корисної експлуатації	Визначений, від 2 до 5 років	Визначений, від 2 до 5 років
Застосований метод амортизації	Прямолінійний, на протязі очікуваного періоду отримання майбутніх економічних вигід	Прямолінійний, на протязі строку дії ліцензій
Створено всередині Компанії або придбано	Придбані активи	Придбані активи

Основні засоби

Компанія класифікує актив як основний засіб, якщо це матеріальний об'єкт, що його: а) утримують для використання у виробництві або постачанні товарів чи наданні послуг для надання в оренду або для адміністративних цілей; б) використовуватимуть, за очікуванням, протягом більше одного періоду. Собівартість об'єкта основних засобів визнається активом, якщо і тільки якщо: а) є

ймовірність, що майбутні економічні вигоди, пов'язані з об'єктом, надійдуть до Компанії; б) собівартість об'єкта можна достовірно оцінити.

Майно та обладнання відображаються за собівартістю, за вирахуванням витрат на поточне обслуговування, накопиченого зносу та будь-яких накопичених збитків від зменшення корисності. Балансова вартість майна та обладнання переглядається на предмет зменшення корисності у разі виникнення подій чи обставин, які б вказували на ймовірність того, що балансова вартість такого активу не може бути відшкодована.

Нарахування амортизації активу починається з дати, коли він став придатним для використання. Знос нараховується за прямолінійним методом протягом таких строків корисної служби:

Земля	Не амортизується
Будівлі та споруди	50-100 років
Виробниче обладнання та інвентар	2-15 років
Транспортні засоби	5-10 років
Офісні меблі та обладнання	До 10 років
Інші	5-15 років
Поліпшення орендованих основних засобів	Протягом найменшого з двох строків: строку оренди чи строку корисної експлуатації

Витрати на проведення ремонту орендованого основного засобу визнаються в балансовій вартості об'єкта основних засобів, якщо задовольняють критерії визнання, та амортизується на протязі строку оренди, використовуючи принцип пріоритету змісту над формою (якщо договір оренди укладено на один рік, існує можливість та вірогідні наміри автоматичної пролонгації, для розрахунку амортизації приймається строк корисної експлуатації). При розірванні довгострокового договору оренди балансова вартість покращень (за вирахуванням накопиченої на той момент амортизації) має бути списана на витрати поточного періоду.

Залишкова вартість, строки корисної служби та методи нарахування амортизації активів аналізуються наприкінці кожного звітного року і коригуються за необхідності. Витрати на ремонт та відновлення відображаються у звіті про сукупні прибутки та збитки у періоді, в якому такі витрати були понесені, та включаються до статті «Інші адміністративні та операційні витрати», крім випадків, коли такі витрати підлягають капіталізації.

Основний засіб знімається з обліку при його вибутті або у випадку, якщо від його подальшого використання не очікується отримання економічних вигід. Прибуток або збиток від вибуття активу (розраховується як різниця між чистими надходженнями від вибуття та балансовою вартістю активу), включається до звіту про сукупні прибутки та збитки за період, в якому визнання активу припиняється у складі інших операційних прибутків та збитків.

Запаси

Компанія визнає запаси як активи, які:

а) утримуються для продажу у звичайному ході бізнесу;

б) перебувають у процесі виробництва для такого продажу або

в) існують у формі основних чи допоміжних матеріалів для споживання у виробничому процесі або при наданні послуг.

Запаси оцінюються за вартістю, меншою з двох:

- собівартості, яка повинна включати всі витрати на придбання, витрати на переробку та інші витрати, понесені під час доставки запасів до їх теперішнього місцезнаходження та приведення їх у теперішній стан; та

- чистої вартості реалізації (це попередньо оцінена ціна продажу у звичайному ході бізнесу мінус попередньо оцінені витрати на завершення та попередньо оцінені витрати, необхідні для здійснення продажу).

Витрати на придбання запасів складаються з ціни придбання, ввізного мита та інших податків (окрім тих, що згодом відшкодовуються Компанії податковими органами), а також з витрат на транспортування, навантаження і розвантаження та інших витрат, безпосередньо пов'язаних з придбанням готової продукції, матеріалів та послуг. Торговельні знижки, інші знижки та інші подібні їм статті вираховуються при визначенні витрат на придбання.

Компанія періодично переглядає запаси на предмет погіршення їх якості або старіння, з метою відображення їх в обліку відповідно до вищезазначених пунктів.

Оцінка запасів при вибутті здійснюється з використанням методу конкретної ідентифікації їх індивідуальної собівартості.

Коли запаси реалізовані, їхня балансова вартість повинна визнаватися витратами того періоду, в якому визнається відповідний дохід. Сума будь-якого часткового списання запасів до їх чистої вартості реалізації та всі втрати запасів повинні визнаватися витратами періоду, в якому відбувається часткове списання або збиток. Сума будь-якого сторнування будь-якого часткового списання запасів, що виникає в результаті збільшення чистої вартості реалізації, повинна визнаватися як зменшення суми запасів, визнаної як витрати в періоді, в якому відбулося сторнування.

Фінансові інструменти

Визнання фінансових інструментів

Компанія визнає фінансові активи та фінансові зобов'язання у своєму балансі тоді і тільки тоді, коли воно стає стороною контрактних зобов'язань на інструменти. Фінансові активи та зобов'язання визнаються на дату здійснення операції.

Під час первісного визнання фінансового активу чи фінансового зобов'язання Компанія оцінює їх за їхньою справедливою вартістю плюс (у випадку фінансового активу або фінансового зобов'язання не за справедливою вартістю з відображенням переоцінки як прибутку або збитку) витрати на операцію, які прямо відносяться до придбання або випуску фінансового активу чи зобов'язання.

Класифікація фінансових активів

Згідно з МСБО 39 «Фінансові інструменти: визнання та оцінка», фінансові активи класифікуються на чотири категорії:

- фінансові активи, що переоцінюються за справедливою вартістю через прибуток або збиток;
- інвестиції, що утримуються до погашення;
- фінансові активи, що є в наявності для продажу; та
- позики та дебіторська заборгованість.

Компанія класифікує фінансові активи безпосередньо після первісного визнання і, якщо це дозволено або прийнятно, переглядає встановлену класифікацію в кінці кожного фінансового року.

Фінансові активи, що переоцінюються за справедливою вартістю через прибуток або збиток

Фінансовий актив відноситься до фінансових активів, які переоцінюються за справедливою вартістю через прибуток або збиток, якщо він класифікується як призначений для торгівлі або є таким після первісного визнання.

Фінансові активи класифікуються як призначені для торгівлі, якщо вони:

- придбані або прийняті з метою їх продажу у найближчому майбутньому;

- при первісному визнанні є частиною портфелю ідентифікованих фінансових інструментів, управління якими здійснюється спільно, та недавні операції з якими засвідчують тенденцію до отримання короткострокового прибутку; або

- є похідними інструментами (за винятком похідних інструментів, що представляють собою договори фінансової гарантії або класифіковані та ефективні інструменти хеджування).

Після первісного визнання витрати, що мають відношення до проведення операції, визнаються через прибуток чи збиток в міру їх виникнення.

До портфелю «фінансові активи, що переоцінюються за справедливою вартістю через прибуток або збиток» Компанія відносить:

а) боргові цінні папери, акції та інші цінні папери з нефіксованим прибутком, що використовуються Компанією для отримання прибутків у результаті короткотермінових коливань ціни або дилерської маржі та продажу в найближчий час;

б) будь-які інші цінні папери, що визначаються Компанією на етапі первісного визнання як такі, щодо яких Компанія має намір і змогу обліку за справедливою вартістю з визнанням переоцінки через прибутки/збитки (крім акцій, які не мають котирувальної ціни на активному ринку і справедливу вартість яких неможливо достовірно визначити).

Активи, що придбані в торговий портфель, обліковуються за справедливою вартістю з визнанням переоцінки через прибутки/збитки. Компанія відображає такі прибутки та збитки у складі інших операційних прибутків/збитків.

Інвестиції, що утримуються до погашення

Якщо Компанія має намір і може утримувати до погашення боргові цінні папери, такі фінансові інструменти класифікуються як такі, що утримуються до погашення. Фінансові активи, що утримуються до погашення, спочатку визнаються за справедливою вартістю, плюс витрати, безпосередньо пов'язані з проведенням операції. Після первісного визнання, вони оцінюються за амортизованою вартістю з використанням методу ефективної відсоткової ставки, за вирахуванням збитків від знецінення.

Компанія не класифікує будь-які фінансові активи, як утримувані до погашення, якщо Компанія на протязі поточного фінансового року або на протязі двох попередніх фінансових років продавала або рекласифікувала до настання строку погашення інвестиції, утримувані до погашення, на більш ніж незначну суму (більш ніж незначну в порівнянні з загальною сумою інвестицій, утримуваних до погашення), за винятком продажу або рекласифікації, які:

- мають місце незадовго до дати погашення фінансового активу (наприклад, менш ніж за три місяці до настання строку погашення), і тому можливе зміну ринкової процентної ставки не зробило б істотного впливу на справедливу вартість фінансового активу;

- мають місце після отримання підприємством первісної основної суми фінансового активу практично в повному обсязі завдяки регулярним або авансовими платежами; або

- пов'язані з окремою подією, яка знаходиться поза контролем організації, не є повторюваним, і підприємство не має розумних підстав, щоб передбачати настання такої події.

Інвестиції, наявні для продажу

Наявні для продажу фінансові активи - це непохідні фінансові активи, які спеціально віднесені в дану категорію або які не були віднесені до жодної з інших трьох категорій. Після первісного визнання фінансові активи, наявні для продажу, оцінюються за справедливою вартістю, а нереалізовані прибуток або збиток визнаються в іншому сукупному прибутку.

До цього портфелю Компанія відносить:

а) боргові цінні папери з фіксованою датою погашення, які Компанія не має наміру і/або змоги тримати до дати їх погашення або за наявності певних обмежень щодо обліку цінних паперів у портфелі до погашення;

б) цінні папери, які Компанія готова продати у зв'язку із зміною ринкових відсоткових ставок, його потребами, пов'язаними з ліквідністю, а також наявністю альтернативних інвестицій;

в) акції та інші цінні папери з нефіксованим прибутком, за якими неможливо достовірно визначити справедливу вартість;

г) фінансові інвестиції в асоційовані та дочірні компанії, що придбані та/або утримуються виключно для продажу протягом 12 місяців;

д) частки у статутному або акціонерному капіталі Компаній, що не є асоційованими або дочірніми;

е) інші цінні папери, придбані з метою утримання їх у портфелі на продаж.

При вибутті інвестиції накопичений прибуток або збиток, раніше відображені в іншому сукупному прибутку, визнаються у звіті про сукупні прибутки та збитки за період. Відсотки, зароблені або сплачені за інвестиціями, відображаються у фінансовій звітності як відсоткові доходи або витрати, з використанням ефективної ставки відсотка. Дивіденди, зароблені з інвестицій, визнаються у звіті про сукупні прибутки та збитки в момент отримання прав на них.

Позики та дебіторська заборгованість

Позики та дебіторська заборгованість - це непохідні фінансові активи з фіксованими або обумовленими платежами, які не котируються на активному ринку. Після первісної оцінки позики та дебіторська заборгованість обліковуються за амортизованою вартістю з використанням ефективної відсоткової ставки за вирахуванням резерву під знецінення. Амортизована вартість розраховується з урахуванням знижок або премій, що виникли при придбанні, й включає комісійні, які є невід'ємною частиною ефективної процентної ставки, і витрати по здійсненню угоди. Доходи і витрати, що виникають при припиненні визнання активу у фінансовій звітності, при знеціненні та нарахування амортизації, визнаються у звіті про сукупні прибутки та збитки.

Компанія у своєму обліку та звітності розрізнює наступні види дебіторської заборгованості:

- Дебіторська заборгованість за продукцію, товари, роботи, послуги;
- Дебіторська заборгованість за розрахунками за виданими авансами;
- Дебіторська заборгованість за розрахунками з бюджетом;
- Дебіторська заборгованість за розрахунками з нарахованих доходів;
- Дебіторська заборгованість за розрахунками із внутрішніх розрахунків;
- Інша поточна дебіторська заборгованість;
- Довгострокова дебіторська заборгованість.

Компанія оцінює вплив ефекту вартості грошових коштів у часі на статті короткострокової дебіторської заборгованості, як несуттєвий, тому враховує її за номінальною вартістю.

Довгострокова дебіторська заборгованість обліковується згідно із вищевикладеними принципами за амортизованою вартістю із застосуванням методу ефективної ставки відсотка.

У разі, якщо існують об'єктивні свідчення знецінення дебіторської заборгованості (прострочення платежів, фінансові труднощі боржника, його можливе банкротство та інше) Компанією створюється резерв під знецінення, на основі принципів, викладених у розділі *«Знецінення фінансових активів».*

Дебіторська заборгованість за продукцію, товари, роботи, послуги

До складу дебіторської заборгованості за продукцію, товари, роботи, послуги Компанія відносить дебіторську заборгованість за надані роботи або послуги (виручку за якими вже відображено), не оплачені покупцями.

Дебіторська заборгованість за розрахунками за виданими авансами

До складу дебіторської заборгованості за розрахунками за виданими авансами Компанія відносить дебіторську заборгованість, що утворилася в результаті того, що постачальникам були виплачені грошові кошти, а продукція, товари, роботи або послуги ще не були отримані Компанією.

Дебіторська заборгованість за розрахунками з бюджетом

До складу дебіторської заборгованості за розрахунками з бюджетом Компанія відносить дебіторську заборгованість фінансових і податкових органів, а також переплату за податками, зборами та іншими платежами до бюджету. Компанія веде облік у розрізі окремих податків, платежів та зборів.

Дебіторська заборгованість за розрахунками з нарахованих доходів

До складу дебіторської заборгованості за розрахунками з бюджетом Компанія відносить дебіторську заборгованість по сумі нарахованих дивідендів, відсотків, роялті, що підлягають надходженню.

Дебіторська заборгованість за розрахунками із внутрішніх розрахунків

До складу дебіторської заборгованості за розрахунками із внутрішніх розрахунків Компанія відносить дебіторську заборгованість, що виникає у результаті операцій із пов'язаними сторонами, такими як учасники або засновники Компанії.

Інша поточна дебіторська заборгованість

До складу іншої поточної дебіторської заборгованості Компанія відносить дебіторську заборгованість за реалізовані фінансові інвестиції та іншу дебіторську заборгованість.

Довгострокова дебіторська заборгованість

До складу довгострокової дебіторської заборгованості Компанія відносить всю дебіторську заборгованість, строк погашення якої більше ніж через 12 місяців. Подальший облік такої заборгованості відбувається за принципами, наведеними вище.

Фінансові інвестиції в асоційовані та дочірні компанії

До інвестицій в асоційовані та дочірні компанії належать акції, корпоративні права та інші цінні папери з нефіксованим прибутком емітентів, які відповідають визначенням асоційованої або дочірньої компанії, за винятком таких цінних паперів, що придбані та/або утримуються виключно для продажу протягом 12 місяців з дати придбання.

Асоційоване підприємство – це суб'єкт господарювання, на який інвестор має суттєвий вплив.

Суттєвий вплив – це повноваження брати участь у прийнятті рішень з фінансової та операційної політики об'єкта інвестування, але не контроль чи спільний контроль таких політик. Керівництвом компанії визначено, що суттєвий вплив на підприємство можливий при володінні більш, ніж 20% капіталу товариства.

Дочірнє підприємство – товариство, в тому числі неакціонерне товариство, яке контролюється іншим суб'єктом господарювання – материнським товариством.

Контроль – право визначати фінансову та операційну політику підприємства з метою отримання вигод від його діяльності. Керівництвом компанії визначено, що контроль над підприємством можливий при володінні більш, ніж 50% капіталу товариства.

В своїй фінансовій звітності, Компанія обліковує інвестиції у дочірні, спільні та асоційовані підприємства наступними методами:

а) За собівартістю.

б) Відповідно до принципів МСБО (IAS) 39, викладених у розділі «Фінансові інструменти», з віднесенням такої інвестиції до певного портфеля.

Компанія визнає дивіденд від дочірнього підприємства, спільно контрольованого підприємства та асоційованого підприємства у складі прибутку або збитку в окремому звіті про прибутки і збитки, коли встановлено його право на отримання дивіденду.

Справедлива вартість

Справедлива вартість – це ціна, яка була б отримана від продажу активу або сплачена за зобов'язанням при звичайній операції між учасниками ринку на дату оцінки. Найкращим свідченням справедливої вартості є ціна на активному ринку. Активний ринок – це ринок, на якому операції щодо активів і зобов'язань мають місце із достатньою частотою та в достатніх обсягах для того, щоб забезпечити інформацію щодо ціноутворення на поточній основі.
Справедлива вартість фінансових інструментів, що торгуються на активному ринку, вимірюється як добуток ціни котирування на ринку за окремим активом або зобов'язанням та їх кількості, що утримується організацією. Цей принцип дотримується, навіть якщо звичайний денний обсяг торгів на ринку не є достатнім, щоб абсорбувати кількість інструментів, які утримуються Компанією, і якщо заява на розміщення усієї позиції в межах однієї транзакції може вплинути на ціну котирування.
Портфель похідних фінансових інструментів або інших фінансових активів і фінансових зобов'язань, які не торгуються на активному ринку, оцінюється за справедливою вартістю групи фінансових активів і фінансових зобов'язань на основі ціни, яка буде отримана від продажу чистої довгої позиції (активу) за певною групою ризику або від продажу чистої короткої позиції (зобов'язання) за певною групою ризику при звичайній операції між учасниками ринку на дату оцінки. Це стосується активів, які обліковуються за справедливою вартістю на періодичній основі, якщо Компанія:
(а) управляє групою фінансових активів та фінансових зобов'язань на основі чистої позиції за певним ринковим ризиком або кредитним ризиком певного контрагента, відповідно до внутрішньої стратегії інвестування та управління ризиками;
(б) надає інформацію за групами активів та зобов'язань ключовому управлінському персоналу; та
(в) ринкові ризики, включаючи тривалість схильності до конкретного ринкового ризику (або ризиків), що виникає у зв'язку з фінансовими активами і фінансовими зобов'язаннями, по суті є рівнозначними.
Методи оцінки, зокрема, моделі дисконтованих грошових потоків або моделі, що ґрунтуються на нещодавніх операціях на ринку на загальних умовах або на фінансових даних об'єктів інвестицій, застосовуються для оцінки справедливої вартості для певних фінансових інструментів, щодо яких відсутня зовнішня ринкова інформація щодо ціноутворення.
Оцінки справедливої вартості аналізуються за рівнями ієрархії справедливої вартості наступним чином:
(і) Рівень 1 – це оцінки за цінами котирування (без застосування коригувань) на активних ринках для ідентичних активів та зобов'язань;
(іі) Рівень 2 – це методики оцінки з усіма суттєвими параметрами, наявними для спостереження за активами та зобов'язаннями, безпосередньо (тобто, ціни) або опосередковано (тобто, визначені на основі цін), та
(ііі) Рівень 3 – це оцінки, які не базуються виключно на наявних на ринку даних (тобто, оцінка вимагає значного застосування параметрів, за якими відсутні спостереження).
Перехід з рівня на рівень ієрархії справедливої вартості вважається таким, що мав місце станом на кінець звітного періоду.

Витрати на проведення операції

Витрати на проведення операції – це додаткові витрати, що безпосередньо пов'язані із придбанням, випуском або вибуттям фінансового інструмента. Додаткові витрати – це витрати, що не були б понесені, якби операція не здійснювалась. Витрати на проведення операції включають виплати та комісійні, сплачені агентам (у тому числі працівникам, які виступають у якості торгових агентів), консультантам, брокерам та дилерам; збори, які сплачуються регулюючим органам та фондовим біржам, а також податки та збори, що стягуються при перереєстрації права власності. Витрати на проведення операції не включають премій або дисконтів за борговими зобов'язаннями, витрат на фінансування, внутрішніх адміністративних витрат чи витрат на зберігання.

Амортизована вартість

Амортизована вартість – це вартість при початковому визнанні фінансового інструмента мінус погашення основної суми боргу плюс нараховані проценти, а для фінансових активів – мінус будь-яке

зменшення вартості щодо понесених збитків від знецінення. Нараховані проценти включають амортизацію відстрочених витрат за угодою при початковому визнанні та будь-яких премій або дисконту від суми погашення із використанням методу ефективної процентної ставки. Нараховані процентні доходи та нараховані процентні витрати, в тому числі нарахований купонний дохід та амортизований дисконт або премія (у тому числі комісії, які переносяться на наступні періоди при первісному визнанні, якщо такі є), не відображаються окремо, а включаються до балансової вартості відповідних статей у звіті про фінансовий стан.

Метод ефективної процентної ставки

Метод ефективної процентної ставки – це метод розподілу процентних доходів або процентних витрат протягом відповідного періоду з метою отримання постійної процентної ставки (ефективної процентної ставки) від балансової вартості інструмента. Ефективна процентна ставка – це процентна ставка, за якою розрахункові майбутні грошові виплати або надходження (без урахування майбутніх кредитних збитків) точно дисконтуються протягом очікуваного терміну дії фінансового інструмента або, у відповідних випадках, протягом коротшого терміну до чистої балансової вартості фінансового інструмента. Ефективна процентна ставка використовується для дисконтування грошових потоків по інструментах із плаваючою ставкою до наступної дати зміни процентної ставки, за винятком премії чи дисконту, які відображають кредитний спред понад плаваючу ставку, встановлену для даного інструмента, або інших змінних факторів, які не змінюються залежно від ринкових ставок. Такі премії або дисконти амортизуються протягом всього очікуваного терміну дії інструмента. Розрахунок поточної вартості включає всі комісійні та виплати, сплачені або отримані сторонами договору, що є невід'ємною частиною ефективної процентної ставки.

Знецінення фінансових активів

На кожну звітну дату Компанія визначає, чи відбулося знецінення фінансового активу або групи фінансових активів.

Ознаками знецінення можуть бути:
- погіршення ситуації на ринку,
- збільшення факторів галузевого ризику,
- погіршення фінансового стану емітента,
- порушення порядку платежів,
- висока ймовірність банкрутства емітента
- визнання зниження кредитного рейтингу рейтинговим агентством.

Активи, що обліковуються за амортизованою вартістю

Якщо існує об'єктивне свідчення про появу збитків від знецінення за позиками та дебіторською заборгованістю, що обліковуються за амортизованою вартістю, сума збитку оцінюється як різниця між балансовою вартістю активів та поточною вартістю очікуваних майбутніх грошових потоків (за винятком майбутніх кредитних втрат, які ще не виникли), дисконтованих за первісною ефективною ставкою відсотка по фінансовому активу (тобто за ефективною ставкою відсотка, розрахованою при первісному визнанні). Балансова вартість активу знижується або безпосередньо, або з використанням рахунку резерву. Сума збитку визнається у звіті про сукупні прибутки та збитки за період.

Спочатку Компанія оцінює наявність об'єктивних ознак знецінення окремо по кожному фінансовому активу, який окремо є суттєвим, або на сукупній основі фінансових активів, які окремо не є суттєвими. Якщо встановлено, що не існує об'єктивних ознак зменшення корисності окремо оціненого фінансового активу, незалежно від того, є він суттєвим чи ні, такий актив включається до групи фінансових активів з аналогічними характеристиками кредитного ризику, і ця група фінансових активів оцінюється на предмет зменшення корисності на сукупній основі . Активи, що оцінюються на предмет знецінення індивідуально, і за якими виникає або продовжує мати місце збиток від знецінення, не включаються в сукупну оцінку на предмет знецінення.

Якщо в наступний період сума збитку від знецінення зменшується, і таке зменшення може бути об'єктивно пов'язане з подією, що сталася після того, як було визнано знецінення, раніше визнаний

збиток від зменшення корисності відновлюється. Будь-яке подальше відновлення збитку від знецінення визнається у звіті про сукупні прибутки та збитки за період в такому обсязі, щоб балансова вартість активу не перевищувала амортизовану вартість цього активу на дату відновлення.

Фінансові активи, наявні для продажу

Якщо зменшення справедливої вартості доступного для продажу фінансового активу визнано в іншому сукупному прибутку, і при цьому мається об'єктивне свідчення знецінення активу, то накопичений збиток, визнаний у складі іншого сукупного доходу, повинен бути виключений зі складу капіталу і визнаний у прибутку чи збитку як коригування при рекласифікації, навіть якщо визнання фінансового активу не було припинено.

Сума накопиченого збитку, виключена з капіталу і визнана у прибутку чи збитку, являє собою різницю між витратами на придбання активу (за вирахуванням отриманих виплат основної суми та амортизації) та поточною справедливою вартістю, за вирахуванням збитку від знецінення цього фінансового активу, раніше визнаного в прибутку чи збитку.

Збитки від зменшення корисності, визнані у складі прибутку або збитку для інвестиції інструмент власного капіталу, класифікований як наявний для продажу, не слід сторнувати з відображенням переоцінки як прибутку чи збитку.

Якщо у наступному періоді справедлива вартість боргового інструменту класифікованого як наявний для продажу, збільшується, і це збільшення можна об'єктивно віднести до події, що трапилася після визнання збитку від знецінення у прибутку чи збитку, то збиток від знецінення слід сторнувати, причому сума сторнування визнається у прибутку чи збитку.

Фінансові активи, що обліковуються за собівартістю

Якщо є об'єктивне свідчення наявності збитку від зменшення корисності інструмента власного капіталу (який не має котирування і не обліковується за справедливою вартістю, оскільки його справедливу вартість не можна достовірно оцінити), то сума збитку від зменшення корисності оцінюється як різниця між балансовою вартістю фінансового активу та теперішньою вартістю попередньо оцінених майбутніх грошових потоків, дисконтованих за поточною ринковою нормою прибутку для подібного фінансового активу. Такі збитки від зменшення корисності не слід сторнувати.

Грошові кошти та їх еквіваленти

Грошові кошти та їх еквіваленти включають готівку в касі, залишки на поточних та інших рахунках у банках а також грошові кошти в дорозі (транзит грошових коштів для купівлі або продажу іноземної валюти).

До інших рахунків Компанії відносяться:

- Рахунки по короткостроковим депозитам зі строком погашення 12 місяців або менше, що підвласні незначному ризику зміни вартості у національній та іноземній валютах.

- Розподільчі рахунки, на яких обліковується валютна виручка, що надійшла від контрагента, але ще не була зарахована банком на поточний рахунок Компанії. Обов'язковий продаж валютної виручки, що регламентований Національним Банком України, здійснюється з розрахункового рахунку.

Грошові кошти в іноземній валюті на дату балансу перераховуються за відповідним курсом, як визначено у розділі «Операції в іноземних валютах».

Рекласифікація

Компанія:

- не повинна рекласифікувати похідний інструмент з категорії інструментів, «Оцінюються за справедливою вартістю, зміни якої відображаються у складі прибутку або збитку », протягом періоду володіння ним або поки цей інструмент знаходиться в обігу;

✗ не повинна рекласифікувати будь-який фінансовий інструмент з категорії «Оцінюються за справедливою вартістю, зміни якої відображаються у складі прибутку або збитку», якщо після первісного визнання такий фінансовий інструмент був визначений підприємством як «оцінюваний за справедливою вартістю, зміни якої відображаються у складі прибутку або збитку »; і

✓ може, якщо фінансовий актив більше не утримується з метою продажу або викупу в короткостроковій перспективі (незважаючи на те що такий фінансовий актив міг би бути придбаний або прийнятий, головним чином, з метою продажу або викупу в короткостроковій перспективі), рекласифікувати такий фінансовий актив з категорії «оцінюваних за справедливою вартістю, зміни якої відображаються у складі прибутку або збитку », за умови виконання умов, викладених у МСБО (IAS) 39.

Підприємство не повинно рекласифікувати будь-який фінансовий інструмент в категорію «Оцінюються за справедливою вартістю, зміни якої відображаються у складі прибутку або збитку»після первісного визнання.

Класифікація фінансових зобов'язань

Після первісного визнання Компанія оцінює всі фінансові зобов'язання за амортизованою собівартістю, застосовуючи метод ефективного відсотка за винятками, описаними у МСБО (IAS) 39.

Кредиторська заборгованість

Кредиторська заборгованість – це фінансове зобов'язання, що визначається як заборгованість Компанії перед іншими особами, яку Компанія зобов'язана погасити.

Первісне визнання та подальша оцінка кредиторської заборгованості відбувається відповідно до МСБО (IAS) 39 та вищевикладених принципів.

Компанія оцінює вплив ефекту вартості грошових коштів у часі на статті короткострокової кредиторської заборгованості, як несуттєвий, тому враховує її за номінальною вартістю.

Довгострокова кредиторська заборгованість обліковується згідно із вищевикладеними принципами за амортизованою вартістю із застосуванням методу ефективної ставки відсотка.

Поточна кредиторська заборгованість за товари, роботи, послуги

До складу кредиторської заборгованості за товари, роботи, послуги Компанія відносить кредиторську заборгованість за вже придбані активи та отримані роботи або послуги (витрати за якими вже відображено), ще не оплачені Компанією.

Поточна кредиторська заборгованість за розрахунками з бюджетом

До складу кредиторської заборгованості за розрахунками з бюджетом Компанія відносить кредиторську заборгованість Компанії за всіма видами платежів до бюджету, включаючи податки з працівників Компанії. Компанія веде облік у розрізі окремих податків, платежів та зборів.

Поточна кредиторська заборгованість за розрахунками зі страхування

До складу кредиторської заборгованості за розрахунками зі страхування Компанія відносить кредиторську заборгованість за відрахуваннями на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, страхування майна підприємства та індивідуальне страхування його працівників.

Поточна кредиторська заборгованість за розрахунками з оплати праці

До складу кредиторської заборгованості за розрахунками з оплати праці Компанія відносить кредиторську заборгованість з оплати праці, включаючи депоновану заробітну плату.

Поточна кредиторська заборгованість за розрахунками за одержаними авансами

До складу кредиторської заборгованості за розрахунками за одержаними авансами Компанія відносить кредиторську заборгованість, що утворилася в результаті того, що Компанією були

отримані грошові кошти від покупців, а продукція, товари, роботи або послуги ще не були відвантажені, виконані або надані.

Поточна кредиторська заборгованість із внутрішніх розрахунків

До складу кредиторської заборгованості за розрахунками із внутрішніх розрахунків Компанія відносить кредиторську заборгованість, що виникає у результаті операцій із пов'язаними сторонами, такими як учасники або засновники Компанії.

Інші поточні зобов'язання

До складу інших поточних зобов'язань Компанія відносить всю іншу кредиторську, чка не була віднесена до інших категорій.

Інші довгострокові зобов'язання

До складу довгострокової кредиторської заборгованості Компанія відносить всю кредиторську заборгованість, строк погашення якої більше ніж через 12 місяців. Подальший облік такої заборгованості відбувається за принципами, наведеними вище.

Припинення визнання фінансових активів та зобов'язань

Припинення визнання фінансових активів

Компанія припиняє визнання фінансових активів, коли:

(а) активи погашені або права на отримання грошових потоків від активів інакше втратили свою чинність або

(б) Компанія передала права на отримання грошових потоків від фінансових активів або уклала угоду про передачу, і при цьому

(і) Компанія передала в основному всі ризики та вигоди, пов'язані з володінням активами, або

(іі) Компанія не передала та не залишила в основному всі ризики та вигоди володіння, але припинила здійснювати контроль. Контроль вважається збереженим, якщо контрагент не має практичної можливості повністю продати актив непов'язаній стороні без внесення додаткових обмежень на перепродаж.

Припинення визнання фінансових зобов'язань

Визнання фінансового зобов'язання припиняється в разі погашення, анулювання або закінчення терміну погашення відповідного зобов'язання.

При заміні одного існуючого фінансового зобов'язання іншим зобов'язанням перед тим же кредитором на суттєво відмінних умовах або у разі внесення істотних змін в умови існуючого зобов'язання, визнання первісного зобов'язання припиняється, а нове зобов'язання відображається в обліку з визнанням різниці в балансовій вартості зобов'язань у звіті про сукупні прибутки та збитки за період

Згортання фінансового активу та фінансового зобов'язання

Фінансовий актив та фінансове зобов'язання слід згортати і подавати в звіті про фінансовий стан чисту суму тільки якщо Компанія:

- На теперішній час має юридично забезпечене право на згортання визнаних сум;
- Має намір або погасити зобов'язання на нетто-основі, або продати актив й одночасно погасити зобов'язання.

Резерви

Резерви визнаються, якщо Компанія має поточне зобов'язання (юридичне або конструктивне), що виникло в результаті минулої події, та є значна ймовірність того, що для погашення зобов'язання буде потрібен відтік економічних вигід, і може бути зроблена надійна оцінка суми такого зобов'язання.

Якщо Компанія передбачає отримати відшкодування деякої частини або всіх резервів, наприклад, за договором страхування, відшкодування визнається як окремий актив, але тільки в тому випадку, коли одержання відшкодування не підлягає сумніву. Витрата, що відноситься до резерву, відображається у звіті про сукупні прибутки та збитки за період за вирахуванням відшкодування. Якщо вплив зміни вартості грошей у часі істотний, резерви дисконтуються за поточною ставкою до оподаткування, яка відображає, коли це доречно, ризики, характерні для конкретного зобов'язання. Якщо застосовується дисконтування, то збільшення резерву з часом визнається як витрати на фінансування.

Потенційні (умовні) зобов'язання не відображаються у фінансовій звітності, за винятком випадків, коли існує ймовірність того, що для погашення зобов'язання відбудеться вибуття ресурсів, які втілюють у собі економічні вигоди, і при цьому сума таких зобов'язань може бути достовірно оцінена. Інформація про такі зобов'язання підлягає відображенню, за винятком випадків, коли можливість відтоку ресурсів, які являють собою економічні вигоди, є малоймовірною або суму такого зобов'язання неможливо достовірно оцінити.

Поточні забезпечення

Компанія у своєму обліку відображує резерв по витратам на відпустки. Компанія розраховує резерв по відпустках на дату балансу, враховуючи належну працівникам кількість днів відпустки станом на звітну дату та їх середню заробітну плату. Резерв відпусток відображається у фінансовій звітності Компанії, як поточні забезпечення.

Оренда

Операційна оренда - Компанія як орендар

Оренда майна, за умовами якої орендодавець фактично зберігає за собою всі ризики та вигоди, пов'язані з правом власності на об'єкт оренди, класифікується як операційна оренда. Платежі за договорами операційної оренди рівномірно списується на витрати протягом строку оренди і включаються до складу інших операційних витрат.

Операційна оренда - Компанія як орендодавець

Компанія відображає у звіті про фінансовий стан активи, що є предметом операційної оренди, в залежності від виду активу. Орендний дохід за договорами операційної оренди рівномірно відображається у звіті про сукупні прибутки та збитки протягом строку оренди у складі інших операційних доходів. Сукупна вартість пільг, що надаються орендарям, рівномірно відображається як зменшення орендного доходу протягом строку оренди. Первісні прямі витрати, понесені орендодавцем при підготовці та укладанні договору операційної оренди, додаються до балансової вартості активу, що є предметом оренди, і визнаються як витрати протягом строку оренди з використанням тих же принципів, які застосовуються до доходу від оренди.

Визнання та оцінка доходів

Дохід – це валове надходження економічних вигід протягом періоду, що виникає в ході звичайної діяльності Компанії, коли чисті активи збільшуються в результаті цього надходження, а не в результаті внесків учасників.

Визнання доходу відбувається одночасно з визнанням збільшення активів або зменшення зобов'язань (наприклад, чисте збільшення активу в результаті продажу активів чи зменшення зобов'язань у результаті відмови від боргу, який підлягає сплаті).

Визнання доходів при продажу активів

Дохід від продажу фінансових інструментів, основних засобів або інших активів визнається у прибутку або збитку в разі задоволення всіх наведених далі умов:

а) Компанія передала покупцеві суттєві ризики і винагороди, пов'язані з власністю на фінансовий інструмент, інвестиційну нерухомість або інші активи;

б) за Компанією не залишається ані подальша участь управлінського персоналу у формі, яка, як правило, пов'язана з володінням, ані ефективний контроль за проданими фінансовими інструментами, інвестиційною нерухомістю або іншими активами;

в) суму доходу можна достовірно оцінити;

г) ймовірно, що до Компанії надійдуть економічні вигоди, пов'язані з операцією; та

ґ) витрати, які були або будуть понесені у зв'язку з операцією, можна достовірно оцінити.

Дохід визнається, тільки коли є ймовірність надходження до Компанії економічних вигід, пов'язаних з операцією. У деяких випадках цієї ймовірності може не бути до отримання компенсації або до усунення невизначеності. Проте, коли невизначеність виникає стосовно оплати суми, яка вже включена до доходу, але є сумою безнадійної заборгованості або сумою, щодо якої ймовірність відшкодування перестала існувати, така сума визнається як витрати, а не як коригування первісно визнаної суми доходу.

Доходи та витрати, пов'язані з тією самою операцією або іншою подією, визнаються одночасно. Витрати, як правило, можуть бути достовірно оцінені в разі забезпечення інших умов визнання доходу. Проте дохід не може бути визнаний, якщо витрати неможливо достовірно оцінити; за таких обставин будь-яка вже отримана за продаж товарів компенсація визнається як зобов'язання.

Дохід визнається, тільки коли є ймовірність надходження до Компанії економічних вигід, пов'язаних з операцією. Але в разі виникнення невизначеності щодо можливості отримання суми, яка вже включена до доходу, неоплачувана сума або сума, стосовно якої перестає існувати ймовірність відшкодування, визнається як витрати, а не як коригування суми первісно визнаного доходу.

Дохід має оцінюватися за справедливою вартістю компенсації, яка була отримана або підлягає отриманню.

Дохід включає тільки валові надходження економічних вигід, які отримані чи підлягають отриманню Компанією на його власний рахунок. Суми, отримані від імені третіх сторін (такі, як податок з продажу, податки на товари та послуги і податок на додану вартість), не є економічними вигодами, що надходять до Компанії, і не ведуть до збільшення власного капіталу. Отже, вони виключаються з доходу.

Визнання доходів при наданні робіт/послуг

Якщо результат операції, яка передбачає надання послуг, може бути попередньо оцінений достовірно, дохід, пов'язаний з операцією, визнається шляхом посилання на той етап завершеності операції, який існує на кінець звітного періоду. Результат операції може бути попередньо оцінений достовірно у разі задоволення всіх наведених далі умов:

а) можна достовірно оцінити суму доходу;

б) є ймовірність надходження до Компанії економічних вигід, пов'язаних з операцією;

в) можна достовірно оцінити ступінь завершеності операції на кінець звітного періоду; та

г) можна достовірно оцінити витрати, понесені у зв'язку з операцією, та витрати, необхідні для її завершення.

Дохід, який виникає в результаті використання третіми сторонами активів Компанії, що приносять відсотки, роялті та дивіденди, має визнаватися якщо:

а) є ймовірність, що економічні вигоди, пов'язані з операцією, надходитимуть до суб'єкта господарювання; та

б) можна достовірно оцінити суму доходу.

Дохід має визнаватися на такій основі:

а) відсотки мають визнаватися із застосуванням методу ефективної ставки відсотка;

б) роялті мають визнаватися на основі принципу нарахування згідно із сутністю відповідної угоди; та

в) дивіденди мають визнаватися, коли встановлюється право акціонера на отримання виплати.

Визнання та оцінка витрат

Витрати – це зменшення економічних вигід протягом облікового періоду у вигляді вибуття чи амортизації активів або у вигляді виникнення зобов'язань, результатом чого є зменшення чистих активів, за винятком зменшення, пов'язаного з виплатами учасникам.

Визнання витрат відбувається одночасно з визнанням збільшення зобов'язань або зменшення активів.

Правила оцінки витрат МСФЗ не встановлені і в цьому немає необхідності, оскільки їх величина є похідною від вартості активів і зобов'язань, правила оцінки яких встановлені МСФЗ.

Витрати на персонал та відповідні відрахування

Витрати на заробітну плату та нарахування на неї, лікарняні та премії, нараховуються у тому році, в якому відповідні послуги надавалися працівниками Компанії. Компанія не має юридичного чи умовного зобов'язання сплачувати пенсійні чи інші платежі, окрім платежів по державній системі соціального страхування.

Податок на прибуток – витрати з податку на прибуток являють собою суму, що складається з поточного податку на прибуток та відстроченого податку на прибуток.

Поточний податок на прибуток

Поточний податок – сума податків на прибуток, що підлягають сплаті (відшкодуванню) щодо оподаткованого прибутку (податкового збитку) за період.

Оподатковуваний прибуток (податковий збиток) – прибуток (збиток) за період, визначений відповідно до правил, установлених податковими органами, згідно з якими податки на прибуток підлягають сплаті (відшкодуванню).
Поточні податкові зобов'язання (активи) за поточний і попередній періоди оцінюються за сумою, яку передбачається сплатити податковим органам (відшкодувати у податкових органів) із застосуванням ставок оподаткування та податкового законодавства, що діють або превалюють до кінця звітного періоду.
Податкові ставки та податкове законодавство, що застосовуються для розрахунку цієї суми - це ставки і законодавство, прийняті або фактично прийняті на звітну дату в Україні чи в іншій країні, де Компанія здійснює свою діяльність і отримує оподатковуваний дохід.
Податкові активи та зобов'язання з поточного податку на прибуток також включають в себе коригування стосовно податків, сплата або відшкодування яких очікується відносно минулих періодів.
Поточні податки визнаються поза прибутком або збитком, якщо податок відноситься до статей, що визнаються в тому самому або іншому періоді поза прибутком або збитком. Отже, поточні податки, які відносяться до статей, що визнаються в тому самому або в іншому періоді:
а) в іншому сукупному прибутку, визнаються в іншому сукупному прибутку;
б) безпосередньо у власному капіталі, визнаються безпосередньо у власному капіталі.
Керівництво Компанії періодично здійснює оцінку позицій, відображених у податкових деклараціях, щодо яких відповідне податкове законодавство може бути по-різному інтерпретовано.

Відстрочений податок

У відношенні розрахунку та відображення відстроченого податку Компанія керується чинним Податковим кодексом України, а саме у зв'язку зі змінами до Податкового Кодексу з 2015 року платник податку, у якого річний дохід (за вирахуванням непрямих податків), визначений за правилами

бухгалтерського обліку за останній річний звітний (податковий) період не перевищує двадцяти мільйонів гривень, має право прийняти рішення про незастосування коригувань фінансового результату до оподаткування на усі різниці (крім від'ємного значення об'єкта оподаткування минулих податкових (звітних) років), визначені відповідно до положень відповідного розділу Податкового Кодексу. Раніше визнані відстрочені податкові активи та зобов'язання Компанія припиняє визнавати у якості активів та зобов'язань і відображає у складі прибутку або збитку в періоді списання.

3. НЕМАТЕРІАЛЬНІ АКТИВИ

Рух нематеріальних активів за рік, що скінчився 31 грудня 2016 року, був наступним:

	Програми	Інші	Всього
Первісна вартість			
на 01.01.2016 р.	45	-	45
За 2016р.			
Надійшло	-	-	-
Вибуло	-	-	-
на 31.12.2016 р.	45	-	45
Знос			
на 01.01.2016 р.	(8)	-	(8)
За 2016р.			
Нараховано	(9)	-	(9)
Вибуло	-	-	-
на 31.12.2016 р.	(17)	-	(17)
Балансова вартість:			
На 01.01.2015 р.	**37**	**-**	**37**
На 31.12.2015 р.	**28**	**-**	**28**

До нематеріальних активів включаються комп'ютерні програми, які використовуються Компанією при здійсненні своєї господарської діяльності.

Компанія не проводила переоцінку вартості наявних в неї нематеріальних активів у зв'язку з відсутністю інформації щодо активного ринку на подібні активи.

Станом на 31.12.2016 року нематеріальні активи, залишкова вартість яких дорівнює нулю, та які продовжують експлуатуватися, відсутні.

На звітну дату нематеріальні активи не були надані у будь-яку заставу, та не обмежені у розпорядженні та використанні Компанією.

4. ОСНОВНІ ЗАСОБИ

Рух основних засобів за рік, що скінчився 31 грудня 2016 року, був наступним:

	Земля	Будівлі та споруди	Виробниче обладнання та інвентар	Транспортні засоби	Офісні меблі та обладнання	Інші	Всього
Первісна вартість							
на 01.01.2016 р.	-	-	**84**	**61**	**3**	-	**148**
за 2016 рік							
Надійшло	-	-	10	-	-	-	10
Вибуло	-	-	-	-	-	-	-
31.12.2016	-	-	**94**	**61**	**3**	-	**158**
Знос							
на 01.01.2016 р.	-	-	**(71)**	**(51)**	**(3)**	-	**(125)**
за 2016 рік							
Нараховано	-	-	(8)	(10)	-	-	(18)
Вибуло	-	-	-	-	-		-
31.12.2016	-	-	**(79)**	**(61)**	**(3)**	-	**(143)**
Балансова вартість:							
На 01.01.2016 р.	-	-	**13**	**10**	-	-	**23**
На 31.12.2016 р.	-	-	**15**	-	-	-	**15**

Компанія не проводила переоцінку основних засобів на звітну дату. У результаті вивчення цін щодо аналогічних основних засобів (відносно яких така інформація доступна), керівництво Компанії дійшло висновку, що справедлива вартість об'єктів основних засобів не суттєво відрізняється від їх справедливої вартості.

Первісна вартість основних засобів, залишкова вартість яких дорівнює нулю, та які продовжують експлуатуватися станом на 31.12.2016 року, становить 133 тис. грн.

На звітну дату основні засоби не були надані у будь-яку заставу, та не обмежені у розпорядженні та використанні Компанією.

5. ЗАПАСИ

Компанія обліковує як запаси допоміжні матеріали для споживання у процесі надання послуг, а саме: канцелярські товари, паливо, поштові марки, запасни частини, папір. Після придбання запасів Компанія списує їх вартість на витрати того періоду, в якому їх було використано.

Станом на кінець звітних періодів, запаси включають:

	31.12.2016	31.12.2015
Паливо	16	5
Будівельні матеріали	-	-
Сировина й матеріали	3	2
Разом	**19**	7

6. ТОРГОВА ДЕБІТОРСЬКА ЗАБОРГОВАНІСТЬ

Торгова дебіторська заборгованість включає заборгованість покупців, яка на звітну дату не була оплачена. Керівництво визначає резерв під знецінення дебіторської заборгованості на основі ідентифікації конкретного покупця, тенденцій платежів, подальших надходжень та розрахунків й аналізу очікуваних майбутніх грошових потоків.

Станом на звітну дату, дебіторська заборгованість за товари, роботи, послуги включає:

	31.12.2016	31.12.2015
Дебіторська заборгованість	138	178
Резерв сумнівних боргів	(83)	(73)
Разом	**55**	**105**

Сума дебіторської заборгованості на 31.12.2016 року складається за надані депозитарні послуги в сумі 138 тис. грн. Сума дебіторської заборгованості на 31.12.2015 року складається за надані депозитарні послуги в сумі 178 тис. грн.

Станом на звітну дату, згідно аналізу дебіторської заборгованості щодо дат формування, Компанія має наступні періоди утворення торгової дебіторської заборгованості (без врахування впливу резерву сумнівних боргів):

	31.12.2016	31.12.2015
до 3-х місяців	46	104
від 3-х місяців до року	17	44
більше року	75	30
Разом	**138**	**178**

Керівництво Компанії вважає, що торгова дебіторська заборгованість Компанії буде погашена шляхом отримання грошових коштів та балансова вартість торгової дебіторської заборгованості приблизно дорівнює її справедливій вартості.

7. ДЕБІТОРСЬКА ЗАБОРГОВАНІСТЬ ЗА ВИДАНИМИ АВАНСАМИ

Станом на звітну дату дебіторська заборгованість за виданими авансами включає:

	31.12.2016	31.12.2015
Аванси за послуги	4	4
Резерв сумнівних боргів	-	-
Разом	**4**	4

Основна сума авансу за послуги на 31.12.2016 року складається із авансового внеску у розмірі 3 тис. грн. за електронну версію видання та на 31.12.2015 року - із авансового внеску у розмірі 3 тис. грн. за електронну версію видання, що є не знижувальним авансом.

8. ІНША ПОТОЧНА ДЕБІТОРСЬКА ЗАБОРГОВАНІСТЬ

Станом на звітну дату інша поточна дебіторська заборгованість у Компанії включає:

	31.12.2016	31.12.2015
За операціями з цінними паперами	6 999	6 999
Інша поточна дебіторська заборгованість	1	2
Разом	**7000**	**7 001**

Сумма іншої поточної дебіторської заборгованості на 31.12.2016 року складається із заборгованості по договорам з продажу цінних паперів – 6999 тис. грн та поточної заборгованості за рахунками с бюджетом по єдиному соціальному внеску у розмірі 1 тис.грн. Сумма іншої поточної дебіторської заборгованості на 31.12.2015 року складається із заборгованості по договорам з продажу цінних паперів – 6999 тис. грн., поточної заборгованості на суму допомоги по тимчасовій втраті працездатності за рахунок Фонду соціального страхування у розмірі 1 тис.грн. та поточної заборгованості за рахунками с бюджетом по єдиному соціальному внеску у розмірі 1 тис.грн..

9. ПОТОЧНІ ФІНАНСОВІ ІНВЕСТИЦІЇ

Станом на 31 грудня поточні фінансові інвестиції Компанії включають цінні папери українських емітентів. Компанія при первісному визнання класифікує всі свої поточні фінансові інвестиції до одного з портфелів:

- Фінансові інвестиції, що призначені для торгівлі
- Фінансові інвестиції, що утримуються до погашення
- Фінансові інвестиції, що призначені для продажу

Компанія утримує на балансі фінансові інвестиції, що призначені для торгівлі.

Фінансові інвестиції, що призначені для торгівлі Компанія оцінює за справедливою вартістю, зміни якої відносить до інших операційних прибутків або збитків. До цього портфелю Компанія включає цінні папери, що обертаються на відкритому ринку та мають котирування. На звітну дату проводиться аналіз котирувань акцій на підставі даних про біржові торги, що наведено Українською асоціацією інвестиційного бізнесу (УАІБ).

	31.12.2016	31.12.2015
Акції українських емітентів	34	18
Облігації українських емітентів		
Разом	**34**	**18**

Станом на 31.12.2016 року, цінні папери, які обліковуються у складі інвестицій, призначених для торгівлі, у сумі 34 тис. грн., відносяться до 2-го рівня ієрархіїі, протягом поточного року переміщення між рівнями ієрархії не відбувалось. .

Станом на 31.12.2015 року, цінні папери, які обліковуються у складі інвестицій, призначених для торгівлі, у сумі 7036 тис. грн.. відносяться до 2-го рівня ієрархіїі, протягом поточного року переміщення між рівнями ієрархії не відбувалось..

10. ГРОШОВІ КОШТИ ТА ЇХ ЕКВІВАЛЕНТИ

Станом на звітну дату, грошові кошти та їх еквіваленти включають грошові кошти на поточних рахунках в банках у таких валютах:

	31.12.2016	31.12.2015
Українські гривні	1707	814
Долари США	1	294
Разом	**1708**	**1108**

Станом на 31.12.2016 року грошові кошти утримується Компанією у ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» - 12 тис. грн.., або 0,7% та у ПАТ «БАНК «КРЕДИТ ДНІПРО» – 1696 тис.грн, або 99,3 %).

Банківські рахунки Компанії, по яким маються залишки станом на 31 грудня, включають:

	31.12.2016	31.12.2015
Поточні рахунки	1708	55
Короткострокові депозити	-	1 053
Разом	**1708**	**1 108**

Суми по депозитах, що відображені на балансі Компанії станом на 31 грудня, (% річний):

	31.12.2016	31.12.2015
Депозити в національній валюті (поточний), 16%	-	761
Депозити в національній валюті (поточний), 10%	-	-
Депозити в іноземній валюті (поточний), 5 %	-	292
Разом	**-**	**1053**

11. ЗАРЕЄСТРОВАНИЙ КАПІТАЛ

Власний капітал підприємства включає статутний капітал, резервний капітал та нерозподілений прибуток (непокритий збиток).
Протягом звітного періоду зміни, у розподілу часток учасників у статутному фонді (капіталі) Компанії, не відбувались. Станом на 31.12.2016 р. розмір статутного фонду (капіталу) відповідає установчим документам, а саме діючій редакції Статуту, затвердженого загальними зборами учасників згідно Протоколу № 12/12-1 від 12.12.2014 року. Діючу редакцію Статуту Компанії зареєстровано Реєстраційною службою Дніпропетровського міського управління юстиції Дніпропетровської області 13.01.2015 року (номер запису 12241050023026288).
Зареєстрований капітал Компанії складає 8 071 000 гривень. (вісім мільйонів сімдесят одна тисяча гривень 00 копійок).

№ п/п	Назва учасника Компанії	Частка учасника Компанії у статутному капіталі Компанії	
		у гривнях	у відсотках
1.	СТАФЕРТОН КОММЕРШІАЛ ЛТД (STAFERTON COMMERCIAL LTD) місцезнаходження: Крейгмюір Чамберс, П.С. 71, Роуд Таун, Тортола, Британські Віргінські Острови	766 745,00	9,5
2.	ШЕВКОНН ХОЛДІНГЗ ЛТД (SHEVKONN HOLDINGS LTD) місцезнаходження: Крейгмюір Чамберс, П.С. 71, Роуд Таун, Тортола, Британські Віргінські Острови	766 745,00	9,5
3.	ПЕТРОЛІНК ХОЛДІНГЗ С.А. (PETROLYNK HOLDINGS S.A.) місцезнаходження: Дейлі Білдінг, Принц Вілліам Стріт, Чарлзтаун, Невіс, Вест-Індія	766 745,00	9,5
4.	МЕІНВІЛЛЕ ЛІМІТЕД (Mainville Limited), місцезнаходження: № 1 Мепп Стріт, Беліз Сіті, Беліз	766 745,00	9,5
5.	ПРІСТЕЛЛІ ХОЛДІНГЗ ІНК. (PRISTELLY HOLDINGS INC.) місцезнаходження: Вантерпул Плаза, П.С. 873, Вікхемз Кей 1, Роуд Таун, Тортола, Британські Віргінські Острови	766 745,00	9,5
6.	КРЕОНТАС КОММЕРШІАЛ ЛТД (KREONTAS COMMERCIAL LTD), місцезнаходження: Крейгмюір Чамберс, П.С. 71, Роуд Таун, Тортола, Британські Віргінські Острови	766 745,00	9,5
7.	РЕЙНВАЛД ЛІМІТЕД (REINWALD LIMITED), місцезнаходження: № 1 Мепп Стріт, Беліз Сіті, Беліз	766 745,00	9,5
8.	ФІОС ВЕНЧЕРЗ ЛТД (FIOS VENTURES LTD), місцезнаходження: Крейгмюір Чамберс, П.С. 71, Роуд Таун, Тортола, Британські Віргінські Острови	766 745,00	9,5
9.	ФОРКАС ЛІМІТЕД (FORCAS LIMITED), місцезнаходження: Сьют 102, Граунд Флор, Блейк Білдінг, Корнер Ейр енд Хьюстон Стрітс, Беліз Сіті, Беліз	766 745,00	9,5
10.	ТРАНССАЛФ ЛІМІТЕД (TRANSSULPH LIMITED); місцезнаходження: Крейгмюір Чамберс, Роуд Таун, Тортола, Британські Віргінські Острови	766 745,00	9,5
11.	ФОРДІВАТ ЛІМІТЕД (FORDIVAT LIMITED), місцезнаходження: Тройзінос, 4А, П.С. 3048 Лімассол, Кіпр	403 550,00	5,0
Всього			

Внески до статутного капіталу сплачені учасниками Компанії грошовими коштами в повному обсязі.

12. РЕЗЕРВНИЙ КАПІТАЛ

Резервний капітал формується згідно законодавства України з метою забезпечення покриття збитків підприємств. Встановлений законодавством розмір резервного капіталу становить не менше 25% статутного капіталу. Його формування проводиться шляхом щорічних відрахувань не менш ніж 5% відсотків з прибутку підприємств. Станом на 01.01.2016 року сума резервного капіталу у Компанії склала 25 тис. грн. За 2016 рік відрахування Компанії від прибутку за 2015 рік до Резервного капіталу складають 8 тис. грн. Створення резервного фонду передбачено Протоколом №_13/12-1 загальних зборів учасників Компанії від 13.12.2016 року. Станом на 31.12.2016 року сума резервного капіталу у Компанії склала 33 тис. грн.

13. ПОТОЧНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ ЗА РОЗРАХУНКАМИ

Станом на звітні дати поточні зобов'язання за розрахунками включають:

	31.12.2016	31.12.2015
Торгова кредиторська заборгованість	3	127
Зобов'язання перед бюджетом	124	37
в т.ч. податок на прибуток	124	37
Зобов'язання зі страхування	-	-
Зобов'язання з оплати праці	-	1
Зобов'язання з учасниками	-	-
Зобов'язання з одержаних авансів	3	10
Разом	**130**	**175**

Станом на звітну дату, згідно аналізу кредиторської заборгованості щодо дат формування, Компанія має наступні періоди утворення торгової кредиторської заборгованості:

	31.12.2016	31.12.2015
до 3-х місяців	3	22
від 3-х місяців до року	-	105
більше року	-	-
Разом	**3**	**127**

Керівництво Компанії вважає, що погашення торгової кредиторської заборгованості Компанії призведе до відтоку грошових коштів або інших активів, тому балансова вартість торгової кредиторської заборгованості приблизно дорівнює її справедливій вартості.

14. ПОТОЧНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ

Станом на звітні дати інші поточні зобов'язання включають:

	31.12.2016	31.12.2015
Поточні забезпечення	162	124
Разом	**162**	**124**

Поточні забезпечення складаються із забезпечення виплат персоналу, які включають зобов'язання з оплати відпусток працівникам, які Компанія буде сплачувати у майбутньому при наданні відпусток, або у вигляді компенсації у разі звільнення працівників, по яким залишились невикористані відпустки.

15. ЧИСТИЙ ДОХОД (ВИРУЧКА) ВІД РЕАЛІЗАЦІЇ

За звітні роки чисті доходи від основних операцій Компанії за категоріями включають:

	2016 рік	**2015 рік**
Доходи від надання послуг за депозитарною діяльністю	2785	1847
Собівартість реалізованих послуг	(871)	(528)
Разом	**1914**	**1319**

Виручка Компанії за географічним розташуванням замовників складається із замовників, розташованих у:

2016 рік

Країна	Депозитарна діяльність	
	Обсяг доходу, тис. грн.	Відсоток від загального обсягу, %
Україна	2773	99,57
Британські Віргінські Острови	5	0,18
Республика Кіпр	7	0,25

2015 рік

Країна	Депозитарна діяльність	
	Обсяг доходу, тис. грн.	Відсоток від загального обсягу, %
Україна	1841	99,68
Британські Віргінські Острови	1	0,05
Республика Кіпр	5	0,27

16. СОБІВАРТІСТЬ РЕАЛІЗОВАНОЇ ПРОДУКЦІЇ (ТОВАРІВ, РОБІТ,ПОСЛУГ)

За звітні роки собівартість реалізованої продукції (товарів,робіт, послуг) Компанії включають:

	2016 рік	**2015 рік**
Зарплата співробітників	114	109
Нарахування ЄСВ	25	40
Витрати на ТМЦ, послуги виробничого призначення	680	346
Витрати на відрядження	49	31
Забезпечення виплат відпусток	3	2
Разом	**871**	**528**

17. АДМІНІСТРАТИВНІ ВИТРАТИ

За звітні роки адміністративні витрати Компанії включають:

	2016 рік	2015 рік
Зарплата адміністративного апарату	761	572
Нарахування ЄСВ	170	209
Забезпечення виплат відпусток	103	64
Консультаційні послуги та аудит, оренда, послуги охорони приміщення, інформаційно-технічне обслуговування, послуги адміністративного призначення	70	60
Витрати на ТМЦ адміністративного призначення	47	102
Брокерські послуги	3	2
Депозитрані послуги	13	8
Плата за оренду приміщення	78	78
Послуги зв'язку, інтернету та кур'єрські послуги	9	15
Послуги банків	14	12
Послуги з технічного обслуговування і ремонту автомобіля	24	17
Членські внески	5	3
Амортизація нематеріальних активів та основних засобів	27	19
Витрати на відрядження	7	-
Разом	**1331**	**1161**

18. ІНШІ ОПЕРАЦІЙНІ ДОХОДИ ТА ВИТРАТИ

За звітні роки інші операційні доходи та витрати включають:

	2016 рік	2015 рік
Інші операційні доходи:	**216**	**213**
Дохід від неопераційної курсової різниці	29	97
Дохід за нарахованими відсотками за депозитом	187	116
Інші операційні витрати	**(72)**	**(71)**
Резерв сумнівних боргів	(10)	(61)
Інші нарахування ЄСВ	(10)	(9)
Обов'язкові виплати працівникам	(52)	(1)
Фінансовий результат від іншої операційної діяльності	**144**	**142**

19. ІНШІ ДОХОДИ ТА ВИТРАТИ

Станом на звітні дати інші доходи та витрати включають:

	2016 рік	2015 рік
Інші доходи	**-**	**49**
Дохід від переоцінки цінних паперів	-	49
Інші витрати	**(36)**	**(142)**
Витрати з надання безповоротної фінансової допомоги	(36)	(73)
Збитки від операцій з продажу цінних паперів	-	(69)
Фінансовий результат від іншої діяльності	**(36)**	**(93)**

20. ПОДАТОК НА ПРИБУТОК

Ставки оподаткування, які застосовувалися до Компанії протягом звітного періоду були наступними:

З 1 січня 2015 р. по 31 грудня 2015 р.	18%
З 1 січня 2016 р. по 31 грудня 2016 р.	18%

Компоненти витрат по податку на прибуток Компанії за рік, що скінчився 31 грудня, включають:

	2016 рік	**2015 рік**
Поточний податок	(124)	(37)
Відсрочений податок	-	-
Разом	**(124)**	**(37)**

У відношенні розрахунку та відображення відстроченого податку Компанія керується чинним Податковим кодексом України, а саме у зв'язку зі змінами до Податкового Кодексу з 2015 року платник податку, у якого річний дохід (за вирахуванням непрямих податків), визначений за правилами бухгалтерського обліку за останній річний звітний (податковий) період не перевищує двадцяти мільйонів гривень, має право прийняти рішення про незастосування коригувань фінансового результату до оподаткування на усі різниці (крім від'ємного значення об'єкта оподаткування минулих податкових (звітних) років), визначені відповідно до положень відповідного розділу Податкового Кодексу.

21. РОЗКРИТТЯ ІНФОРМАЦІЇ ЩОДО ВИКОРИСТАННЯ СПРАВЕДЛИВОЇ ВАРТОСТІ

Методики оцінювання та вхідні дані, використані для складання оцінок за справедливою вартістю

Компанія здійснює виключно безперервні оцінки справедливої вартості активів та зобов'язань, тобто такі оцінки, які вимагаються МСБО 39 та МСФЗ 13 у звіті про фінансовий стан на кінець кожного звітного періоду.

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	Методики оцінювання	Метод оцінки (ринковий, дохідний, витратний)	Вихідні дані
Грошові кошти та їх еквіваленти	Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості	Ринковий	Офіційні курси НБУ
Інструменти капіталу	Первісна оцінка інструментів капіталу здійснюється за їх справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює ціні операції, в ході якої був отриманий актив. Подальша оцінка інструментів капіталу здійснюється за справедливою вартістю на дату оцінки.	Ринковий, витратний	Офіційні біржові курси організаторів торгів на дату оцінки, за відсутності визначеного біржового курсу на дату оцінки, використовується остання балансова вартість, ціни закриття біржового торгового дня

Рівень ієрархії справедливої вартості, до якого належать оцінки справедливої вартості

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	**1 рівень** (ті, що мають котирування, та спостережувані)		**2 рівень** (ті, що не мають котирувань, але спостережувані)		**3 рівень** (ті, що не мають котирувань і не є спостережуваними)		**Усього**	
	2016	2015	2016	2015	2016	2015	2016	2014
Дата оцінки	31.12.16	31.12.15	31.12.16	31.12.15	31.12.16	31.12.15	31.12.15	31.12.14
Фінансові інвестиції, що призначені для торгівлі	-	-	33	17	1	1	34	18

Переміщення між 1-м та 2-м рівнями ієрархії справедливої вартості

Станом на 31.12.2016 року, цінні папери, які обліковуються у складі інвестицій, призначених для торгівлі, у сумі 33 тис. грн, відносились до 2-го рівню. Переведення між рівнями ієрархії не відбувалось.

Станом на 31.12.2015 року, цінні папери, які обліковуються у складі інвестицій, призначених для торгівлі, у сумі 17 тис. грн, відносились до 2-го рівню. Переведення між рівнями ієрархії не відбувалось.

Інші розкриття справедливої вартості

Справедлива вартість фінансових інструментів в порівнянні з їх балансовою вартістю

	Балансова вартість		**Справедлива вартість**	
	2016	**2015**	**2016**	**2015**
1	**2**	**3**	**4**	**5**
Фінансові активи	34	18	34	18
Грошові кошти та їх еквіваленти	1708	1108	1708	1108

Керівництво Компанії вважає, що наведені розкриття щодо застосування справедливої вартості є достатніми, і не вважає, що за межами фінансової звітності залишилась будь-яка суттєва інформація щодо застосування справедливої вартості, яка може бути корисною для користувачів фінансової звітності.

22. ЗВІТ ПРО РУХ ГРОШОВИХ КОШТІВ (ЗА ПРЯМИМ МЕТОДОМ)

Стаття «Інші надходження» в результаті операційної діяльності в звіті про рух грошових коштів у Компанії складає 116 тис. грн. До складу цієї статті за 2015 рік включена сума отриманих процентів банку за депозитними договорами.

Стаття «Інші витрачання» в результаті операційної діяльності в звіті про рух грошових коштів у Компанії складає 109 тис. грн. До складу статті «Інші витрачання» за 2016 рік включена сума грошових коштів виданих під звіт у розмірі 61 тис.грн., плата за розрахунково-касове обслуговування банка у розмірі 12 тис.грн., надання безповоротної фінансової допомоги у розмірі 36 тис. грн.

23. ОПЕРАЦІЇ З ПОВ'ЯЗАНИМИ СТОРОНАМИ

Пов'язані сторони або операції з пов'язаними сторонами, як визначено у МСБО 24 «Розкриття інформації щодо пов"язаних сторін», представлені таким чином:

а) Особа, або близький член родини такої особи пов'язаний з Компанією, якщо така особа:
і. має контроль або спільний контроль над Компанією;
іі. має значний вплив на Компанію; або
ііі. є представником провідного управлінського персоналу Компанії або її материнської компанії.
б) Компанія пов"язана з іншою Компанією, якщо виконується будь-яка з наведених нижче умов:
і. Компанія та інша компанія є членами однієї групи (що означає, що кожна материнська чи дочірня компанія пов"язані між собою);
іі. Компанія є асоційованою компанією або спільним підприємством з іншою компанією (або асоційованою компанією чи спільним підприємством члена групи, до складу якої також входить і інша компанія);
ііі. Обидві компанії є спільним підприємством іншої компанії;
іv. Компанія є спільним підприємством компанії, а інша компанія є асоційованою компанією в останній;
v. Інша компанія є програмою виплат після закінчення трудової діяльності працівникам Компанії чи працівникам будь-якої пов"язаної компанії. Якщо Компанія сама є такою програмою виплат, то компанії - спонсори програми є також пов'язаними сторонами Компанії;
vі. Компанія знаходиться під контролем або спільним контролем особи, визначеної в а);
vіі. Особа, визначена в а)і) має значний вплив на Компанію, або є представником провідного управлінського персоналу Компанії (або її материнської компанії).

При розгляді кожної можливої пов'язаної сторони особлива увага приділяється змісту відношень, а не тільки їх юридичній формі.

Пов'язані сторони можуть укладати угоди, які не проводилися б між непов'язаними сторонами. Ціни та умови таких угод можуть відрізнятися від цін та умов угод між непов'язаними сторонами.

Нижче наведено дані по операціях з пов'язаними сторонами за 2016 та 2015 роки:

Пов'язані сторони	Вид транзакції	Оборот за 2016 рік	Станом на 31 грудня 2016 року	Оборот за 2015 рік	Станом на 31 грудня 2015 року
Управлінський персонал	Заробітна плата	450	-	489	-
Управлінський персонал	Отримання послуг з оренди, отримання матеріалів	259	-	182	126
Всього	X	709	-	671	126

24. ФАКТИЧНІ ТА ПОТЕНЦІЙНІ ФІНАНСОВІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ

Податкова система

З моменту прийняття Податкового кодексу України у 2011 році, постійно приймаються зміни до нього, що змінюють (інколи кардинально) основні принципи оподаткування. Податкове, валютне та митне законодавство України часто змінюється, тому може тлумачитися по-різному. Відповідні органи можуть не погодитися з тлумаченням цього законодавства керівництвом Компанії у зв'язку з діяльністю Компанії та операціями в рамках цієї діяльності. Внаслідок цього може існувати значна невизначеність щодо забезпечення або тлумачення нового законодавства та нечіткі або відсутні правила його виконання. Податкові органи України можуть займати більш агресивну позицію у своєму тлумаченні законодавства та проведенні податкових перевірок, застосовуючи досить складний підхід. Ці фактори у поєднанні із зусиллями податкових органів, спрямованими на збільшення податкових надходжень у відповідь на зростання бюджетного тиску, можуть

призвести до зростання рівня та частоти податкових перевірок, тому існує можливість, що операції та діяльність, які раніше не заперечувались, можуть бути оскаржені. У результаті можуть бути нараховані додаткові суттєві суми податків, штрафів та пені. Відповідні органи можуть проводити податкові перевірки у фінансових періодах протягом трьох календарних років після їх закінчення. За певних обставин перевірка може стосуватися довших періодів.

Українське податкове законодавство не містить чітких інструкцій з певних податкових питань. Іноді тлумачення Компанією таких невизначених податкових питань призводить до зменшення загальної податкової ставки по Компанії. Як зазначено вище, таке тлумачення податкового законодавства може надзвичайно ретельно перевірятися. Наслідки таких перевірок з боку податкових органів не можуть бути оцінені з достатнім ступенем надійності, проте вони можуть бути суттєвими для фінансового стану та діяльності організації в цілому.

Зобов'язання за оперативною орендою.

Станом на кінець звітного періоду Компанія не мала зобов'язань за нескасованими договорами оперативної оренди.

Юридичні зобов'язання

У Компанії немає справ з судовими позовами і претензіями.

Дотримання показників

Компанія повинна дотримуватися певних пруденційних показників. Недотримання цих показників може призвести до негативних наслідків для Компанії. Станом на звітні дати 2016 року Компанія дотримувалася цих пруденційних показників.

25. УПРАВЛІННЯ РИЗИКАМИ

Функція управління ризиками у Компанії здійснюється стосовно фінансових ризиків, а також операційних та юридичних ризиків. Фінансові ризики складаються з ринкового ризику (який включає валютний ризик, ризик процентної ставки та інший ціновий ризик), кредитного ризику та ризику ліквідності. Основними цілями управління фінансовими ризиками є визначення лімітів ризику й нагляд за тим, щоб ці ліміти не перевищувались. Управління операційними та юридичними ризиками має на меті забезпечення належного функціонування внутрішніх процедур та політики, що спрямовані на мінімізацію цих ризиків.

До процессу управління ризиками у Компанії залучено всі види бізнесу, які впливають на параметри цих ризиків. Управління ризиками у Компанії здійснюється на всіх рівнях організації від вищого керівництва до рівня, на якому ці ризики безпосередньо приймаються.

В рамках своєї програми по управлінню ризиками, Компанія проводить інвентаризацію своїх поточних ризикових позицій за категоріями ризику, вимірює чутливість чистого доходу і власного капіталу в рамках стохастичного і детермінованого сценаріїв. Моделі, сценарії і допущення регулярно переглядаються і оновлюються по мірі необхідності.

Проте, моделі чутливі до граничних малоймовірних сценаріїв і можуть показати невірні результати при їх настанні. Різкі можливі коливання не є однозначною підставою для перегляду оцінок, якщо вони не призводять до змін в тривалій перспективі та на постійній основі.

Аналіз чутливості не відображає того, який чистий прибуток за період міг би бути, якби були інші змінні ризику, ніж при проведенні аналізу, тому що аналіз заснований на експозиції в майбутньому інформації, відомої на звітну дату. І при цьому результати чутливості призначені для точного передбачення майбутнього власного капіталу або прибутку. Аналіз не враховує вплив майбутнього

нового бізнесу, який може бути важливим компонентом майбутніх доходів. Не розглядаються всі методи, доступні для управління, що реагують на зміни у фінансовому середовищі, такі як зміна розподілу інвестиційного портфеля або коригування ставок по кредитах. Крім того, результати аналізу не можуть бути екстрапольовані для більш тривалих періодів, так як ефект не має лінійної тенденції. Тому, процес управління ризиками не може гарантувати точного передбачення майбутніх результатів.

Основні ризики, що властиві Компанії в ході її операційної діяльності, і способи їх управління представлені нижче.

Компанія при веденні професійної діяльності здійснює управління фінансовими та нефінансовими ризиками.

25.1ФІНАНСОВІ РИЗИКИ.

Загальний фінансовий ризик *(ризик банкрутства)* - ризик неможливості продовження діяльності підприємства, який може виникнути при погіршенні фінансового стану Компанії, якості його активів, структури капіталу, при виникненні збитків від його діяльності внаслідок перевищення витрат над доходами.

Метою управління ринковим ризиком є управління та контроль за збереженням рівня ринкового ризику в прийнятих межах з одночасно оптимізацією прибутковості по операціях.

Ринковий ризик - ризик виникнення фінансових втрат (збитків), які пов'язані з несприятливою зміною ринкової вартості фінансових інструментів у зв'язку з коливаннями цін на чотирьох сегментах фінансового ринку, чутливих до зміни відсоткових ставок: ринку боргових цінних паперів, ринку пайових цінних паперів, валютному ринку і товарному ринку.

Метою управління ринковим ризиком є управління та контроль за збереженням рівня ринкового ризику в прийнятих межах з одночасно оптимізацією прибутковості по операціях.

Ринковий ризик включає:

- процентний ризик, пов'язаний з негативними наслідками коливання цін на боргові цінні папери та похідні фінансові інструменти процентної ставки. Компанія зазнає впливу коливань переважних рівнів ринкових процентних ставок на свій фінансовий стан та грошові потоки. Процентна маржа може збільшуватись в результаті таких змін, але може й зменшуватись або призводити до збитків у разі виникнення несподіваних змін.
- пайовий ризик, пов'язаний з негативними наслідками коливання цін на пайові цінні папери та похідні фінансові інструменти, базовим активом яких є такі цінні папери;
- валютний ризик, пов'язаний з негативними наслідками коливання курсів іноземних валют та золота. За 2016 рік курс ЄВРО коливався в коридорі, нижня межа якого становила 25,21 грн./ЄВРО, а верхня – 30,20 грн./ЄВРО, курс рубля: нижня межа – 0,304 грн./рубль, верхня межа – 0,451 грн./рубль, курс долара США: нижня межа – 23.27 грн./долар США, а верхня межа – 27,25 грн./долар США. Значні коливання курсів не можуть значно вплинути на розмір прибутку Компанії, оскільки Компанія майже не проводить операцій в іноземній валюті, але це може погіршити її стан бо впливає на фінансове становище її клієнтів.
- товарний ризик, пов'язаний з негативними наслідками коливання цін на похідні фінансові інструменти, базовим активом яких є товари;
- інший ціновий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових цін (окрім тих, що виникають унаслідок процентного, пайового, валютного чи товарного ризиків), незалежно від того, чи спричинені вони чинниками, характерними для окремого фінансового інструмента або його емітента, чи чинниками, що впливають на всі подібні фінансові інструменти, з якими здійснюються операції на ринку.

Основним методом оцінки цінового ризику є аналіз чутливості. Компанія не проводила аналіз чутливості валютного та відсоткового ризиків, оскільки станом на звітні дати не мала на балансі фінансових активів у іноземній валюті та/або фінансових інструментів із фіксованою відсотковою ставкою.

Серед методів пом'якшення цінового ризику Компанія використовує диверсифікацію активів та дотримання лімітів на вкладення в акції та інші фінансові інструменти з нефіксованим прибутком.

На основі аналізу стандартного відхилення від середнього значення фондового індексу ПФТС керівництво Компанії визначило, що ціновий ризик для акцій українських підприємств становить +/-15,7 % (у попередньому році +/-59,4%). Потенційна зміна цін визначена на спостереженнях історичної волатильності дохідностей цього класу активів. Потенційна волатильність визначається як така, що відповідає стандартному відхиленню річних дохідностей акцій протягом останніх 5 років. Якщо ринкові ціни змінюватимуться за таким сценарієм, це може впливати на вартість чистих активів.

Цінові ризики

Емітент акцій	Балансова вартість	Стандартне відхилення, % (зміни)	Потенційний вплив на чисті активи Компанії	
			Сприятливі зміни (зростання вартості)	Несприятливі зміни
На 31.12.2016 р.				
ПАТ «ЗАВОД «СТРОММАШИНА»	20	+/-15,7	+3	-3
ПАТ «КИЇВШЛЯХБУД»	1	+/-15,7	-	-
ПАТ "МИКОЛАЇВЦЕМЕНТ"	13	+/-15,7	+2	-2
Разом акції підприємств	34	-	+5	-5
На 31.12.2015 р.				
ПАТ «ЗАВОД «СТРОММАШИНА»	17	+/-59,4	+10	-10
ПАТ «КИЇВШЛЯХБУД»	1	+/-59,4	-	-
Разом акції підприємств	18	-	+10	-10

Для мінімізації та контролю за валютними ризиками Товариство контролює частку активів, номінованих в іноземній валюті, у загальному обсягу активів. Оцінка валютних ризиків здійснюється на основі аналізу чутливості.

Визначення порогу чутливості керівництво Товариства здійснювало на основі статистичних даних НБУ щодо динаміки курсу гривні до іноземних валют, на основі яких була розрахована історична волатильність курсу, що визначається як стандартне відхилення річної дохідності від володіння іноземною валютою за період.

Валютні ризики Товариства виникають у зв'язку з володінням фінансовими інструментами, номінованими в іноземній валюті. Товариство інвестує кошти в банківські депозити в іноземній валюті та може інвестувати в цінні папери, номіновані в доларах США/ євро (наприклад, державні облігації у доларах США/ єврооблігації України). Товариство визначило, що обґрунтовано можливим є коливання валютного курсу на ±11,73 відсотка, на основі, даних волатильності курсу гривні до долара США, опублікованого на офіційному сайті Національного банку України.

Чутливі до коливань валютного курсу активи

Активи номіновані в іноземній валюті	**31 грудня 2016**	**31 грудня 2015**
Каса та рахунки в банках	1	1
Банківські депозити	-	293
Всього	**1**	**294**
Частка в активах Товариства, %	0,01 %	3,69 %

Аналіз чутливості до валютних ризиків проведено на основі історичних даних щодо волатильності курсів іноземних валют.

Валютні ризики

Валюта	Сума	Стандартне відхилення, % (зміни)	Потенційний вплив на активи Товариства	
		+	Сприятливі зміни (зростання вартості)	Несприятливі зміни
На 31.12.2016 р.				
Долар США	1	11,73	-	-
Разом	1		-	-
На 31.12.2015 р.				
Долар США	294	39,5	+116	-116
Разом	294		+116	-116

Кредитний ризик – ризик виникнення у Компанії фінансових втрат (збитків) внаслідок невиконання в повному обсязі або неповного виконання контрагентом своїх фінансових зобов'язань перед Компанією відповідно до умов договору. Розмір збитків у цьому випадку пов'язаний із сумою невиконаного зобов'язання.
До кредитних ризиків відносяться, зокрема:
ризик контрагента – ризик виникнення збитків, повної або часткової втрати активів через невиконання або несвоєчасне виконання клієнтом або контрагентом за правочином щодо цінних паперів своїх зобов'язань перед Компанією;
ризик дефолту – ризик виникнення збитків, повної або часткової втрати активів через невиконання або несвоєчасне виконання емітентом або особою, що видала цінний папір, що належать Компанії, своїх зобов'язань щодо виплати доходу та/або погашення цінних паперів;

Кредитний ризик виникає, головним чином, у зв'язку із дебіторською заборгованістю.

Дебіторська заборгованість

Управління кредитним ризиком, що пов'язаний із покупцями, здійснюється кожною бізнес-одиницею у відповідності до політики, процедур та системі контролю, встановленими Компанією по відношенню до управління кредитними ризиками, що пов'язані із покупцями. Кредитна якість покупця оцінюється на основі детальної форми оцінки кредитного рейтингу. Основні фактори, які беруться до уваги в ході аналізу зменшення корисності дебіторської заборгованості включають визначення того, чи прострочені виплати основної суми заборгованості більш, ніж на 365 днів, чи відомо про будь-які труднощі з огляду на грошові потоки контрагентів,зниження кредитного рейтингу або порушення первісних умов відповідного договору. Здійснюється регулярний моніторинг непогашеної дебіторської заборгованості покупців. Компанія здійснює аналіз

зменшення корисності заборгованості, що оцінюються індивідуально (по великим контрагентам), і резерву на зменшення корисності заборгованості, що оцінюються у сукупності (велика кількість малих дебіторів об'єднуються у однорідні групи). Компанія оцінює концентрацію ризика по відношенню до торгової дебіторської заборгованості, як низьку.

Резерв під зменшення корисності заборгованості, що оцінюється на індивідуальній основі

Компанія визначає суму резерву на зменшення корисності окремо за кожною суттєвою заборгованістю в індивідуальному порядку. Питання, що розглядаються при визначенні суми резерву, включають можливість реалізації бізнес-плану контрагента, його здатність підвищити продуктивність праці в разі виникнення фінансових труднощів, грошові надходження та очікувані виплати дивідендів в разі оголошення банкрутом, наявність іншої фінансової підтримки та можлива вартість продажу застави, а також часові рамки очікуваних грошових потоків. Збитки від зменшення корисності оцінюються на кожну звітну дату, якщо будь-які непередбачені обставини не вимагають більшої уваги.

Резерв під зменшення корисності заборгованості, що оцінюється на сукупній основі

Компанія визначає суму резерву на зменшення корисності несуттєвої заборгованості, а також окремої суттєвої заборгованості, стосовно якої ще немає об'єктивних ознак зменшення корисності, на сукупній основі. Компанія аналізує резерви на знецінення на кожну звітну дату, при цьому кожний сукупність заборгованостей (портфель) перевіряється окремо.
В ході аналізу резерву на зменшення корисності заборгованості на сукупній основі Компанія враховує зменшення корисності, що може мати місце у портфелі, навіть якщо немає об'єктивних ознак зменшення корисності окремої заборгованості. Збитки від зменшення корисності визначаються з урахуванням такої інформації: збитки в портфелі у попередніх періодах, поточні економічні умови, відповідний проміжок часу між моментом можливого понесення збитку від зменшення корисності та моментом визначення зменшення корисності як такого, що потребує створення резерву в ході аналізу знецінення окремих активів, а також очікувані надходження та відшкодування в разі знецінення зменшення корисності. Керівництво Компанії відповідає за прийняття рішення щодо тривалості такого періоду, що не повинна перевищувати один рік.

Основним методом оцінки кредитних ризиків керівництвом Компанії є оцінка кредитоспроможності контрагентів, для чого використовуються кредитні рейтинги та будь-яка інша доступна інформація щодо їх спроможності виконувати боргові зобов'язання. Компанія використовує наступні методи управління кредитними ризиками:

- ліміти щодо боргових зобов'язань за класами фінансових інструментів;
- ліміти щодо боргових зобов'язань перед одним контрагентом (або асоційованою групою);
- ліміти щодо вкладень у фінансові інструменти в розрізі кредитних рейтингів за Національною рейтинговою шкалою;
- ліміти щодо розміщення депозитів у банках з різними рейтингами та випадки дефолту та неповернення депозитів протягом останніх п'яти років.

Ризик ліквідності – ризик виникнення збитків у Компанії у зв'язку з неможливістю своєчасного виконання ним в повному обсязі своїх фінансових зобов'язань, не зазнавши при цьому неприйнятних втрат, внаслідок відсутності достатнього обсягу високоліквідних активів. Ризик ліквідності існує тоді, коли існує розбіжність у строках виплат за активами і зобов'язаннями. Для управлінського персоналу Компанії надзвичайно важливо, щоб строки виплат за активами відповідали строкам виплат за зобов'язаннями, процентні ставки по активах відповідали процентним ставкам по зобов'язаннях, а якщо існую будь-яка невідповідність, щоб вона булла під контролем.

Компанія здійснює управління ліквідністю з метою забезпечення постійної наявнисті коштів, необхідних для виконання усіх зобов'язань у визначені терміни. Політики ліквідності компанії перевіряється і затверджується управлінським персоналом.

Як правило, Компанія забезпечує наявність достатніх грошових коштів на вимогу для оплати очікуваних операційних витрат на період до 3-х місяців, включаючи обслуговування фінансових зобов'язань; це не поширюється на екстремальні ситуації, які неможливо передбачити, такі, як стихійне лихо.

До ризиків ліквідності відносяться, зокрема:
ризик ринкової ліквідності – ризик виникнення збитків, повної або часткової втрати активів через неможливість купівлі або продажу активів у потрібній кількості за достатньо короткий період часу в силу погіршення ринкової кон'юнктури;
ризик балансової ліквідності – ризик виникнення збитків, виникнення дефіциту грошових коштів або інших високоліквідних активів для виконання зобов'язань перед інвесторами/контрагентами.

Інформація щодо кожного окремого виду дебіторської та кредиторської заборгованості Компанії у розрізі строків погашення представлена у відповідних розділах цих приміток.

Зниження ризику

Компанія не використовує похідні фінансові інструменти для управління ризиками, що виникають внаслідок зміни процентних ставок, а також кредитного ризику та ризику ліквідності.

Компанія не приймала участі в будь-яких операціях з використанням похідних фінансових інструментів. Загальна програма управління ризиками направлена на відстежування динаміки фінансового ринку України і зменшення його потенційного негативного впливу на результати діяльності Компанії.

25.2 ОПЕРАЦІЙНІ РИЗИКИ

Операційний ризик включає наступні:

- ***правовий ризик*** - наявний або потенційний ризик виникнення збитків, повної або часткової втрати активів, пов'язаний з недотриманням Компанією вимог законодавства, договірних зобов'язань, а також з недостатньою правовою захищеністю Компанії або з правовими помилками, яких припускається Компанія при провадженні професійної діяльності;
- ***інформаційно-технологічний ризик*** - наявний або потенційний ризик виникнення збитків, повної або часткової втрати активів, пов'язаний з недосконалою роботою інформаційних технологій, систем та процесів обробки інформації або з їх недостатнім захистом, включаючи збій у роботі програмного та/або технічного забезпечення, обладнання, інформаційних систем, засобів комунікації та зв'язку, порушення цілісності даних та носіїв інформації, несанкціонований доступ до інформації сторонніх осіб та інше;
- ***ризик персоналу*** - наявний або потенційний ризик виникнення збитків, повної або часткової втрати активів, пов'язаний з діями або бездіяльністю працівників Компанії (людським фактором), включаючи допущення помилки при проведенні операції, здійснення неправомірних операцій, пов'язане з недостатньою кваліфікацією або із зловживанням персоналу, перевищення повноважень, розголошення інсайдерської та/або конфіденційної інформації та інше;

25.3 ІНШІ НЕФІНАНСОВІ РИЗИКИ

До інших нефінансових ризиків діяльності Компанії відносяться:

- ***стратегічний ризик*** - ризик виникнення збитків, які пов'язані з прийняттям неефективних управлінських рішень, помилками, які були допущені під час їх прийняття, а також з неналежною реалізацією рішень, що визначають стратегію діяльності та розвитку Компанії;
- ***ризик втрати ділової репутації*** (репутаційний ризик) - ризик виникнення збитків, пов'язаних зі зменшенням кількості клієнтів або контрагентів Компанії через виникнення у суспільстві несприятливого сприйняття Компанії, зокрема його фінансової стійкості, якості послуг, що надаються Компанією, або його діяльності в цілому, який може бути наслідком реалізації інших ризиків;
- ***системний ризик*** – ризик виникнення збитків у значної кількості установ, який обумовлений неможливістю виконання ними своїх зобов'язань у зв'язку з невиконанням (несвоєчасним виконанням) зобов'язань однією установою внаслідок реалізації у неї кредитного ризику, ризику ліквідності або іншого ризику. Системний ризик, на який впливає стан економіки загалом і певною мірою відбиваються на дохідності цінних паперів та фінансових інструментів, що обертаються на ринку цінних паперів, спричинені кон'юнктурою та особливостями фондового ринку, на якому Компанія здійснює свою діяльність, несе загрозу порушення діяльності всієї фінансової системи.
- ***ризик настання форс-мажорних обставин*** - ризик виникнення збитків, повної або часткової втрати активів, через настання невідворотних обставин, у тому числі обставин непереборної сили, що неможливо передбачити, які призводять або створюють передумови для виникнення збоїв у роботі Компанії або безпосередньо перешкоджають її нормальному функціонуванню.

25.4 УПРАВЛІННЯ КАПІТАЛОМ

Компанія розглядає позикові засоби і власний капітал як основні джерела формування фінансових ресурсів. Завданнями управління капіталом є: забезпечення здатності Компанії продовжувати функціонувати як підприємство, що постійно діє, з метою отримання прибутків, а також забезпечення фінансування операційних потреб, капіталовкладень і стратегії розвитку Компанії. Політика Компанії по управлінню капіталом направлена на забезпечення і підтримку його оптимальної структури з метою зменшення сукупних витрат по залученню капіталу.

25.5 ПОЛІТИКИ ТА ПРОЦЕДУРИ УПРАВЛІННЯ РИЗИКАМИ

Політики управління ризиками Компанії визначаються з метою виявлення, аналізу та управління ризиками, з якими стикається Компанія, встановлення належних лімітів ризиків і засобів контролю за ними, постійного моніторингу рівнів ризиків і дотримання лімітів. Політики і процедури управління ризиками регулярно переглядаються з метою відображення змін ринкових умов, продуктів і послуг, що пропонуються, та провідних практик.

Управлінський персонал Компанії несе відповідальність за управління ключовими ризиками, розробку та впровадження процедур управління ризиками та контролю, а також за затвердження укладення договорів на значні суми.

26. ПОДІЇ ПІСЛЯ ДАТИ БАЛАНСУ

Події після дати балансу до дати затвердження фінансової звітності, які б вимагали коригування даних фінансової звітності чи розкриття відсутні.

Директор **Гриценко А.І.**

Головний бухгалтер **Вінташ В.В.**